

„Sera pe deal, bucurămii sunt...”

INTREBĂRI ÎN ATELIERUL MUZICII UȘOARE NICI O LA CRIMĂ...

Obsedați încă de referenți care a circulat la Brașov, travestit în principalele limbi europene, mă întreb ce a însemnat *Cerbul de aur* pentru muzica ușoară românească. În primul rând, în ceea ce ne privește, Festivalul a demonstrat capacitatea organizatorică a Radioteleviziunii. Șase seri de muzică, cu multe momente de elevație spirituală, la care au participat, pentru toate gusturile, și artiști de renume, ca Rex Gildo, și artiști de valoare, ca Hugues Aufray.

Pe urmă, concursul. Acesta a stăruit pasiuni de proporții aproape fotbalistice și a golit, pur și simplu de trecători, seară de seară, străzile și bulevardele multor orașe. Transmisile au fost bune, dovezile juriului foarte drepte, iar organizarea concursului, din nou, excelentă. Cu toate acestea, sentimentul general cu privire la participarea noastră, la locul nostru în competiție, rămâne unul de insatisfacție, de reevaluare lucidă a propriilor valori, de grijă pentru destinul de azi și mine al muzicii ușoare. De ce?

Derulând filmul și privindu-l atent, analizându-l, mi se pare în primul rând necesară o precizare de termeni. Ce înseamnă, în sensul *Cerbului de aur*, „organizare”? Organizare, înțelegem o asemenea împrejurare, nu poate fi în nici un caz redusă la prezentarea unor concerte televizate, la plimbarea solștilor cu autocarul pe Valea Prahovei, sau la o masă prietenească, cu prețuri tradiționale și stropii cu excelentul vin al casei, la Șura Daciilor. Cât privește invitațiile adresate unor vedete de peste hotare, la gajul extrem de substanțial pe care se aude că l-ar fi primit, de pildă, Rita Pavone, e relativ ușor să „organizăm”. Mari artiști ai lumii și-ar fi dăruit bucuria și 48 de ore din activitatea lor pentru onorariul pe care l-a primit la Brașov „mica bombă atomică a Italiei”.

Organiza, mi se pare că ar fi trebuit să însemne a impune. A impune în repertoriul unor participanți la concurs (și chiar la Festival) un cântec românesc de valoare, a-i familiariza pe străini cu ritmica și rezonanțele cîntecului românesc. Ce a cuprins însă elegantul caiet care a cutreierat țările și mările? Douăzeci de cîntece alese pe criterii foarte aproximative, melodii în suferință, ba unele de-a dreptul infernale. Compozitorii noștri au fost puși în situația de a fi reprezentanți de cîntece care nu-i reprezintă. Iar „nici o la crimă”, cel mai auzit cîntec românesc, este de o extraordinară autenticitate... italienească. Parc-am fi fost la Sanremo, și nu la Brașov.

Mărturisesc că mi-e imposibil să înțeleg de ce i s-a rezervat un spațiu atât de restrîns în caietul concursului, celui mai mare compozitor de cîntece românești, Ion Văsliescu? Ce a avut în minte să reprezinte prin creațiile lor cele mai bune, de profundă înțelegere românească, Chereasa Dendrinu, Nicolae Kirulescu, Elly Roman, H. Mălineanu? De ce, de pildă, „In amurg” de Aurel Giroveanu nu a putut fi preferat unor creații

Aurel Storin

mult inferioare? De ce compozitori dotați, ca Radu Șerban, Vasile Veselovski, Temistocle Popa sau George Grigoriu, au apărut într-o lumină atât de palidă la Brașov? De ce compozitorii înșiși n-au fost consultați în selectarea propriilor lor lucrări? Oare răspunderea de a selecționa cîntecele românești pe care dorim să le impunem cu preluatul unui asemenea concurs internațional nu este tot o problemă de „organizare”?

Dar selecționarea și pregătirea solștilor care ne-au reprezentat? Cine s-a ocupat de ei? Cine le-a ales repertoriul, cel mai nepotrivit cu puțință? Cine i-a îmbrăcat, slujindu-i? Cine i-a plantat în fața microfonelor, ca pe niște arbori? Cred că și acestea sînt tot probleme de organizare.

Pentru muzica ușoară românească *Cerbul de aur* rămîne mai important prin consecințele sale decît prin manifestarea sa. Discuțiile care au loc în presă își propun să conducă la o creație calitativ superioară, la o interpretare și difuzare inteligentă a muzicii ușoare. Trebuie să aplicăm și aici, cum se aplică în alte domenii de activitate, principiul profesionalizării, al competenței hazate pe studii, pregătire, pricepere. Cunosc destui interpreți care, ignorîndu-și slăbiciunile și supralicitudinile însușite, devin peste noapte, fără cunoștințele elementare necesare în asemenea ocazii, proprii lor autori. Aceștia ar trebui ajutați să înțeleagă că nu chiar în ficcare din noi trăiește un Aznavour, și chiar Domnul „Il faut savoir” mai cîntă uneori și creația cite unii celor, aplicînd strict criteriul valorii cîntecului, al melodiei care i se potrivește cel mai bine. La noi, nu. Aud, de pildă, că simpatica interpretă Margareta Pislaru și-a propus să nu mai emiță pe muzică decît silabe proprii. Și, doamnă, textele sale sînt pur și simplu fraze goale, de o netălmurită banalitate, așezate vertical, fără urmă de preocupare, fără să-ți zică așa, literară. În ultima vreme, și Trio Caban au devenit „poet”. Și Alin Nozari. Și cîți alții...

Cum să nu se ajungă la ceea ce Nina Cassian numea, pe drept cuvînt, „abuzul de verbului”? Adevărul este că autorii de texte, cei care practic această profesie de mulți ani, înregistrînd ca în orice profesie, și izbînzînd și eșecuri, nu depun eforturi de a se autoeduca, de a investiga domeniul ale vieții, gînduri, sentimente, pe care cîntecul le-ar putea oglîndi. Dar nici modul în care sînt, sau, mai bine zis, nu sînt organizați și îndrumați acești autori, nu mi se pare a fi favorizată căuștile creatoare. În condițiile în care alțea organizații de breșă își dovedesc pe deplin eficacitatea, textierii continuă să fie de mai mulți ani copiii nimănui. Uniunile de creație și-a seară reciproc, renunțînd cu plăcere la onorarea de a-i număra printre membrii lor, și numai presa se mai ocupă, sporadic, de ei sau o îndreptățită ironie de

TEATRE

Opera Română „Bal Mascat” ora 19,30; Opera „Contesa Mariza” ora 19,30; Teatrul Național sala Comedia „Hedeburg de altădată” ora 19,30; Sala Studio „Părinții terribili” ora 19,30; Teatrul de Comedie „Un Hamlet de provincie” ora 20; Teatrul Lucia Sturdza Bulaandra — sala Schitu Măgureanu „Macbeth” ora 20; Sala Studio „Kean” ora 20; Teatrul Mic „Doi pe un balcon” ora 20; Teatrul Gulești la Sala Palatului „Viul unei nopți de iarnă” ora 19,30; Teatrul I. L. Caragiale sala Magheru „Lovitura” ora 19,30; Sala Studio „Cînd luna e albatră” ora 20.



17,30 — Pentru școlari: „Ex — terra ’68” Filmul de desene animate „Aventura lui Joe”; 18,00 — Teleturcica economică; 18,30 — Curs de limba engleză (Leția a 11-a); 19,00 — Pentru tineret: „Tramontane de la clubul elevilor din Capitală”; 19,30 — Telemagazinul de seară; 19,50 — Buletinul meteorologic; Publicitate; 20,00 — „Dor de soare” Emisiune muzicală; 20,30 — Avanzpremieră; 20,45 — Teleturcica; „Erau 9 celibatari” — film artistic; 22,45 — Telemagazinul de noapte.

nu este nici o adaptare de genul celor care-l pasionau pe Camus de pildă. Camus rescria în forma tragediei lucrări care-l oferisau o substanță conflictuală adecvată. Viza o tragedie a lumii moderne, în preocuparea structurii estetice în sine. Dar spectacolul cu „Baltagul” nu propune o modalitate teatrală înedită (epical și soluționarea sa scenică au figurat și altele printre preocupările teatrului nostru), nu conține afirmații de ordin estetic teatral de o greutate care ar justifica pînă și o atitudine simplă utilitară față de materialul literar. Care este atunci rațiunea adap-



Artezland

CINEMATOGRAFE

- EDDIE CHAPMAN, AGENT SECRET** rulează la Patria orele 12; 15; 18; 21; Luceafărul orele 9,15; 12; 15,15; 18; 20,45.
- TOPKAPI** rulează la Cinematograful Republicii orele 9,13,30; 13,45; 16,15; 18,45; 21,15; București orele 9; 11,15; 13,45; 16,15; 18,45; 21.
- EU, EU, EU... ȘI CEILALTI** rulează la Capitala orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21; Fevrier orele 8; 10,30; 13; 15,30; 18,15; 21.
- INTROSCRETE!** rulează la Festival orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 21.
- NOUL LOCATAR** rulează la Victoria orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- TREI GRĂȘINI** rulează la Lumina orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,30; 20,45.
- TOM ȘI JERRY** rulează la Doina orele 9; 10,30; 12; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- POST SEZON** rulează la Unlon orele 15,30; 18; 20,30.
- IN EGIPTELE NOU. ULTIMELE SCRISORI, FLORI ȘI INSECTE, GUSTAV MODIFICA, JUCĂTORUL** rulează la Timpurul noi orele 9—21 (în continuare).
- EROH DE LA TELEMAR** rulează la Gulești orele 15,30; 18; 20,30; Arta orele 9,15; 11,45; 14,30; 17,15; 20.
- LEUL AFRICAN** rulează la Infrățirea orele 10; 18; 20,30; Mosilor orele 15,30; 18; 20,30.
- HOCUS—POCUS** rulează la Excelstor orele 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30; Modern orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.
- AM ÎNTILNIT TIGANI FERICI** rulează la Dacia orele 8,30; 15,30; 18; 20,30.
- DOCTORUL AMADOARE** rulează la Buzesti orele 15,30; 18; 20,30.
- ESCRUC FĂRĂ VOIE** rulează la Crîngărei orele 15,30; 18; 20,30; de la 11 aprilie.
- IMPUSCĂTURI PE PORTATIV** orele 11,30—15,30; 18; 20,30.
- PENTRU CITIVA DOLARI ÎN PLUS** rulează la Grivita orele 9; 12; 15; 18; 20,45. Gloria orele 9; 11,45; 14,30; 18; 20,45.
- SPINTUL LA PINDA** rulează la Bucegi orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. Voieja orele 9,30; 11,45; 14; 16,15; 18,30; 20,45.
- REINTOARCEREA LUI SURCOUF** rulează la Unirea orele 15,30; 18; 20,30.
- RĂPIREA FECIOARELOR** rulează la Tomia orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30. Aurora orele 9; 11,15; 13,30; 15,45; 18; 20,30; Flămînda orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30.
- BLESTEMUL RUBINULUI NEGRU** rulează la Flacăra orele 14,30; 16,30; 18,30; Rahova orele 15,30; 18; 20,30.
- UN BĂRBAT ȘI O FEMEIE** rulează la Vitan orele 15,30; 18; 20,30. Munca orele 14; 16; 18,15; 20,30.
- NOAPTEA NUNȚII ÎN FLOARE** rulează la Miorița orele 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30. Floarea orele 18; 20,30.
- INVOIARILE TREACĂTOARE** rulează la Cosmos orele 15,30; 18; 20,30; de la 11 aprilie.
- CĂUȚAȚI IDOLUL** rulează la Vitorul orele 15,30; 18; 20,30.
- CEI ȘAPTE SAMURAI** rulează la Vitorul orele 15,30; 18; 21; (de la 11 aprilie).
- ESCRUC FĂRĂ VOIE** rulează la Viteza, ÎNAINTE! rulează la Melodia orele 9; 11,15; 13,30; 16; 18,30; 20,45.
- SINDRUL MARINARUL** rulează la Progresul orele 15,30; 18; 20,30.
- DOUĂ BILETE LA MATINEU** rulează la Lira orele 15,30; 18; 20,30.
- CAPCANĂ** rulează la Drumul Sării orele 15; 17,30; 20.
- DRAGOSTEA UNEI BLONDE** rulează la Ferentari orele 15,30; 18; 20,30; de la 11 aprilie.
- IMPUSCĂTURI PE PORTATIV**, orele 15,30; 18; 20,30.

CRONICA Dramatică

Cînd se decide pentru un transfer direct în alta, artistul acceptă să se expună (e mai puțin sigur și desigur mai facilă compararea decît judecarea în sine); abundanța la caracterizarea oricui reacția criticilor, să se expună cu atât mai riscant, cu cît obiectul său e mai puțin obscuro (latențele judecătorilor ale criticii suferă o provocare în toată regula). Opțiunea pentru o capodoperă e mai întotdeauna îndrăzneală și bravă totodată.

Bravura nu-i lipsește lui Radu Penulescu. Nici imprudenta. De ce s-a decia pentru „Baltagul”? Fîind vorba de o capodoperă de înaltă recunoștință (pe baza unei argumentații estetice de necombatabilitate, la care nu conștientizăm încă nici o critică oricui de desăvîșită suspiciune) și de mare popularitate, se amănăză câteva din rațiunile obștine transferurilor: dorința de a lărgi audiența unei lucrări, de a-i conferi o nouă și mai glorioasă existență pe baza unei calități ignorate, deci de a rectifica o optică devenită comună.

Nu este nici o adaptare de genul celor care-l pasionau pe Camus de pildă. Camus rescria în forma tragediei lucrări care-l oferisau o substanță conflictuală adecvată. Viza o tragedie a lumii moderne, în preocuparea structurii estetice în sine. Dar spectacolul cu „Baltagul” nu propune o modalitate teatrală înedită (epical și soluționarea sa scenică au figurat și altele printre preocupările teatrului nostru), nu conține afirmații de ordin estetic teatral de o greutate care ar justifica pînă și o atitudine simplă utilitară față de materialul literar. Care este atunci rațiunea adap-

te în constituirea acțiunii, importanța ei pentru un din pistele estetice ale romanului — ancheta de tip polițist. Plecînd de la această observație, adaptarea a putut face o adevărată demonstrație de reverență față de izvor: sînt extrem de puține lucruri în textul de spectacol care să se abată de la litera lui Sadoveanu.

Din scrupul probabil, Radu Penulescu a renunțat și la reflecțiile nerostite ale lui Gheorghiuță. Ca și tatăl său, Gheorghiuță nu are vorba elocventă a meșcă-sii (pe care o moștenește și Minodora). Ca și tatăl său, Gheorghiuță e umil de Vitoria, și suferă o dominație intelectuală care-l irtă și subjugă totodată. Pentru că Gheorghiuță e aproape absent din dialog, el nu există nici în spectacol. În carte însă e plin de farmec (concentrat în reflecțiile despre Vitoria) și de sensuri. Există o identitate Nechifor-Gheorghiuță care se reveală treptat, tot mai pregnant; ea cristalizează dualitatea bărbat-femeie, „virtute-agerime, melancolie-severitate” (în *Baltagul*, paradoxal, bărbatul e înclinat spre larghețe morală, femeia spre rigoare). Or, Gheorghiuță — Traian Stănescu, e un pleomean perfect și sînt prea multe și prea importante semnificațiile care se pierd prin raturarea acestui personaj.

„BALTAGUL” pe scena Teatrului Mic

Și e firesc să fie așa: o perspectivă avizată nu și permite niciodată să se revendice numai de la spiriții scriitorului și să neglijeze litera. E o probă de cultură pe care Radu Penulescu o oferă convingător.

Nimic (de fapt aproape nimic) în spectacol care să nu fie în roman. Dar mult din roman nu mai e în spectacol. Radu Penulescu nu și-a îngăduit să adauge, dar a fost obligat să omită. O lucrare comună poate fi funcțională prin omisiuni, o capodoperă însă — niciodată: e și logic și experimental.

Dacă spectacolul a accentuat în roman latura de anchetă, a ignorat o altă — de poveste populară. Ca în epica folclorică, „Baltagul” alternează drumul cu înțînirea sau peripeția. Ca un personaj de basm, Vitoria străbate „înti”, poposește la sârbașii fundamentale pentru existență (boțez, nunță), se înțînirea revelatoare. S-ar putea elimina din basmul lui Făt-frumos drumul însuși, juxtapunîndu-se înțînirea și peripețiile? Nici drumul Vitoriei nu poate fi rezumat prin posurile care-l jalonează. Ca și creatorul popular, Sadoveanu gîndește într-un fel anume, mitic, drumul. Or, spectacolul confundă drumul cu itinerariul. Probabil că nu se poate altfel. Deși o propunere există: spre deosebire de marea majoritate a momentelor spectacolului — statice — etapa pe care Vitoria o parcurge în țărănișii „neguștorului” David este realizată cu o carte interesantă sugesție a deplasării. Dincolo de frumusețea soluției în sine — frumusețea naivității — acest moment te face să intuiești însemnătatea fundamentală pe care o are în roman deplasarea însăși. Vitoria evoluează pe un ecran în perpetuă schimbare.

Dacă dramatizarea însăși nu a găsit o soluție pentru păstrarea drumului, poate scenografic nu era tot atât de greu de sugerat mersul, parcurgerea unui spațiu, lentă, continuă alunecare a decorului — de fapt marea trecere.

Nu de descriere e vorba: nu muniții sau cătușele sau panorama porturilor lipsește, ci sensurile ascunse pe care le are drumul în „Baltagul”: cadetia epică pe care o marchează dislocarea punctelor de concentrare, încorporarea lor într-un flux cu desfășurare lentă, reculeasă (parcă), orizontul filozofic, pe care l-a păstrat Sadoveanu din gîndirea populară, funcția psihologică pe care în mod cert o are în „Baltagul” călătoria însăși. Pe măsura drumului se înfăptuiește tainic în Vitoria trecerea de la ignoranță la cunoaștere, de la îndoieli la certitudini, de la neliniște la seninătate. Intre popasurile, pe care le juxtapune spectacolul și mersul pe care-l omite există o mare deosebire de calitate: unele conțin fapte, adică informații, celălalt, conține sugesții filozofice și estetice adînc tulburătoare.

Nu e singurul lucru omis de textul de spectacol. Rosturile cosmice, cărora li se potrivește Vitoria, lipsește (și nu erau foarte greu de inclus în dialog), de asemenea, amintirile ei legate de dragostea pentru Lipan, în genere zbucium interior pe care scriitorul nu-l încredințează vorbirii personajului. Or, într-o Vitoria — cea ageră la minte și ascuțită la limbă, fermă și malicioasă, și cealaltă Vitorie, care își ascunde durerea și o iubire pe care o știe mare

Comportament ritual într-o ambianță astizantă specifică, cu semnificații estetice prezente în Vitoria — Olga Tudorache, o greutate, o solemnitate de ceremonial: torsul, pregătirea lucrurilor de drum, dictarea unei scrisori, îmbrăcarea (un moment de o rară frumusețe este cel în fășurării maramei rituale pentru pelerină). Personajul merge, salută, se închină, vorbește cu o eleganță lipsită de orice sovăială — rostul unei cizelări și codificării seculare. Pozițiile sale au un fel de nenaturalitate cu pronunțate sugestii hieratice.

Comportament ritual într-o ambianță astizantă specifică, cu semnificații estetice prezente în Vitoria — Olga Tudorache, o greutate, o solemnitate de ceremonial: torsul, pregătirea lucrurilor de drum, dictarea unei scrisori, îmbrăcarea (un moment de o rară frumusețe este cel în fășurării maramei rituale pentru pelerină). Personajul merge, salută, se închină, vorbește cu o eleganță lipsită de orice sovăială — rostul unei cizelări și codificării seculare. Pozițiile sale au un fel de nenaturalitate cu pronunțate sugestii hieratice.

Cu multe omisiuni foarte însemnate —, cu afirmații de necontestat dar cu... precedent, spectacolul Teatrului Mic nu revoluționează și nici nu aprofundează viziunea care s-a impus de multă vreme asupra „Baltagului”, o reafirmă — incomplet, dar într-un limbaj propriu, limpede și concret. Importanța cade, asadar, mai ales asupra limbajului, iar problemele suscitae se referă la autitudine sau inautitudine sa. „Baltagul” la Teatrul Mic dă de gîndit mai ales asupra teatrului — resurselor și incapacității lui și mai puțin asupra modului pe care a încercat să și-o apropie. E, desigur, pasionant, mai ales cînd enunțarea e făcută cu deplină stăpînire a domeniului, cum se întîmplă aici, și cu o atracție probabil involuntară pentru punctele lui problematice, dar e riscant: puținii pe care-i aștează nu vor admite niciodată vina artistului. Și așa trebuie să fie.

ILINA GRIGOROVICI

HARALAMB ZINCĂ

OCHII doctorului KING

— ROMAN —

REZUMAT

Mihai Miroiu, vameș în portul Constanța, sosește în București pentru a-și petrece concediul. Se instalează în casa mătușei sale, Eufrosina Bănescu. Întîmplător, i se oferă prilejul de a o cunoaște pe Virginia Munteanu — funcționară la Direcția valutară a Băncii Naționale — de care se îndrăgostește. Într-una din zile, Mihai Miroiu dispăre în chip misterios. Cazul i se încredințează tînsurului căpitan de miliție, Liviu Roman. După primele cercetări, două elemente îi atrag atenția — neobișnuita Luliza din Constanța și Marin Iliescu, colegul de serviciu al Virginiei Munteanu.

II. Bomba explodează în zori

Doamna Bănescu auzi un zgomot și se trezi speriată din somn. Trase cu urechea. Nu, nu era închipuire. Zgomotul venea din odaia nepotului. Bătăile inimii se întetău. Se ridică în capul oaselor. Auzea acum zgomotele și mai distinct. Cineva umbra prin camera lui Mihai, iar dușumelele vechi scîrtau sub apăsarea, totuși atentă, a pașilor. Linistea adîncă a dormitorului mai era împunșată de tit-tacul unui desceptator. Un greier trînea neobosit dincolo de fereastra deschisă, dar acoperită cu o perdea. Bucurească, doamna Bănescu gîndi că, în cele din urmă, Mihaiță al ei se înapoiese și cu asta chinurile ei luau sfîrșit. Ca și în alte multe dăți, se vede treaba că poznașul intrase pe furis și nu o trezească. Se dădu jos din pat hotărît să treacă dincolo și să-și urechească nepotul înclt și-o tîna mîntie. Nu apăsese lumina. Își puse capotul. Bătăile inimii însă nu se potoliră. De aceea, respirată i se îngreună și o cuprinsse teama ca nu cumva să facă o nouă criză de angină pectorală. Totuși, nu se oprî din dorm. Cînd ajunse în sufragerie, auzi iarăși zgomote în odaia nepotului — umbra la sifoner. Auzul n-o înșela. Se îndreptă printre inuturile spre usa camerei alăturate. O deschise cu o exclamație de bucurie: „Misiu!” Înciperea era înecată în beznă. Fereastra pe care o știa închisă era acum deschisă, iar perdeaua flutura lin ca o arlipă înclășă și înfricoșătoare. Spaima o cuprinsse imediat în vîrtejul morții. „Misiu!”, rosti ea cu o voce gîtuită de emoție. Nimeni nu-i răspunde. Odaia părea pustie. „Misiu!” mai strigă ea. Atunci, de după ușă, se ivi un bărbat care i se păru cît un uriaș de înalt, cu umerii lași și puternici. Apucă să-l vadă fața rea, răzbuțătoare, apoi simți cum niște gheare ascuțite i se înfig în inimă, străpînd-o. Își auzi propriul hîrcăit și auzi senzația că uriasul gîndindu-se brațului s-o lovească, iar ea strigase: „Nu da!” Unguile îi intraseră mai adînc în inimă. În clipa următoare pierdu și ultimul strop de aer. Se prăbuși moale pe covor.

aparitia în ficcare dimineată: lăsa o sticlă cu lapte la madam Tigău, două sticle la familia negustorului scîpătat Stoica. Venea rîndul doamnei Bănescu, „această văduvă neodată și fără noroc”. La ea ajungea, mai întotdeauna, în jurul orei 7,30. Își găsea clienta în plicior, treburîndu-și prin casă. În ultima vreme, Doamna Bănescu luase obiceiul s-o tragă la bucurie, unde timp de zece minute li povestea vrute și nevrute despre „bunul și frumosul” ei nepot, mărturisindu-și felierea maternă pe care o încerca. Se emoționau amîndouă, mai lăcrămau, apoi lăptăreasa pornea mai departe, între-nite ei.

În dimineată aceea intră în curte (trei zile nu mai dăduse pe acolo, căci zăcuse la pat) și, ca de obicei, vru să ocolască clădirea și să se îndrepte către bucătăria ce se găsea în spatele casei, dar zări ușa de la intrarea principală deschisă și strigă: „Coana Bănescu! Nu primi nici un răspuns. Își închipui că n-a fost auzită și o strigă din nou. Intrigată, urcă treptele ce duceau spre marciș. În pragul ușii deschise, se oprî și o strigă pe doamna Bănescu să vină să-și ia laptele. Neprimind nici un răspuns, intră în casă. Cînd ajunse în sufragerie, încremeni locului. Abia după cîteva minute, începu să tipe cît o ținea gura.

Roman îi ordonă sectoristului să stea la poartă și să nu lase pe nimeni în curte. Lăptăreșii li ceru să mai aștepte, nu care cumva să plece. Ascultătoare, femeia se așeză pe lărbă, lîngă o tuță de liliac, unde putu să plîngă în vole, nestîngerită de nimeni.

De cum intră în sufragerie, Roman dădu peste cadavrul bătrînei: zăcea în pragul ușii deschise. Se apropie de el, ocolind masa din mijlocul sufrageriei. Primul lucru care-l atrase atenția fu ochii bătrînei: mari, sticloși, reținîndu-și în adîncul rîșnii spaimă din clipa morții. Nici o urmă de sînge, nici un semn al vreunei lovituri violente. Numai fata galbenă, și ochii mari mărturisesc groaza și durerea în fața morții. Trecu, după un timp, să studieze poziția cadavrelui: ajunsse repede la concluzia că bătrîna zăcuse mai întii în genunchi, apoi pe spate; încremenise cu privirile atîrnate în tavan. Mîna stîngă i se înclășase pe revertele capotului. Degetele mîinii drepte îi erau înțînse, ca și cînd ar fi vrut să apuce ceva de pe covor.

„La ora unsprezece noaptea, cînd i-am telefonat, mai trăia încă, își zice Roman. La ora șapte și jumătate, lăptăreasa a găsit-o moartă”.

Trecu în camera lui Miroiu. Își dădu repede seama că se amblase la sifoner: cele două uși rămăseseră puțin întredeschise. Le deschise de-a binelea, evitînd să tragă de mîner. Făcu o altă descoperire: lucrurile lui Miroiu dispăruseră. Își aminti de existența geamanturului. Li căută sus, pe sifoner, și dispăruse și el. Rămase pe gînduri, privind cînd la cadavru bătrînei, cînd la sifonierul golit de lucruri și încercă să-și întulască ce se petrecuse în camera aceea, căci nu mai avea nici o îndoielă — faptul acela provocase moartea bătrînei. „Ochii ei holbați și înspăimîntați îmi spun că trebuie să fi văzut ceva, ceva îngrozitor... ceva care a speriat-o de moarte, gîndi Roman fixînd fața galbenă și crispată a bătrînei. Să se fi reîntors Miroiu să-și ia lucrurile? Atunci ce interes ar fi avut să-și abandoneze mătușa atunci cînd acesteia i s-a făcut rău? Își reluă cercetările, trecînd cu grijă de la un obiect la altul. Fereastra era deschisă... O fi deschis-o ea... peste noapte... să se aerisească... Dădu perdeaua la o parte și-și uită în curte: zări pe lăptăreasa, stînd pe lărbă și plîngînd stăpînit. După toate aparențele, vizitatorul nocturn a intrat pe ușa principală, pe care a deschis-o, folosindu-se, probabil, de cheia casei. Se gîndi din nou la Miroiu: avea, cu siguranță, cheia locuinței asupra sa. La plecare, dacă ar fi să dea crezare declarației lăptăreșii — și nu avea nici un motiv să nu-i dea — vizitatorul nocturn, pesemne grăbindu-se, lăsase ușa deschisă.

Brusc, în tăcerea funebură a casei, răsună revoltător de tare trîrtilul telefonului. Roman tresări speriat. Ieși în sufragerie. Aparatul se găsea pe bufet. Ridică receptorul. Recunoscu imediat glasul Virginiei Munteanu. Femeia nu-i ascunde nedumerirea aflîndu-l acolo. În clipa următoare, însă, li rugă să fie amabil să i-o dea la telefon pe doamna Bănescu. Roman se văzu nevoit să-i spună: — Doamna Bănescu a înecat din viață. — La călăieș capăt al firului, Virginia Munteanu amuți. Rosti după o bucată de vreme cu vocea moale: — Clămă! — Din păcate, nu e glumă. — Doamnă?! gemu ea. După o scurtă tăcere, se interesă dacă i se îngăduie să vină să-o vadă. — Decamdată, nu. — De la telefon, Roman se îndreptă spre fiesire. Îi făcu semn lăptăreșii să se apropie. Femeia se ridică amețită.

(Urmasre în numărul nostru de SIMBATA)



Zece lei, coane!

că tovarășul foto-reporter pînă-
te în umbră...
— Hai să mergem; sînt „ca-
raii” (?) pe aici.
— Il urmăim pînă în spatele ma-
gazinului de produse lactate
„Miorita”.
— Un pol amîndouă!
— Nu-i mult?
— Abia atunci observăm, pe mi-
neca stînga a canadianei, matri-
cola liceului „Matei Basarab”.
— Ieri-le-am dat mai scump.
— Pentru noi e mult.

Nu numai singuri,
ci și în grup

Ne uităm la pozele filmului.
Jucule ne-a lăsat.

se întîlnise cu un coleg (probabil,
care poartă o matricolă pe
care scrie „Tudor Vladimirescu”.
Ne despărțim de tovarășul foto-
reporter și intrăm într-o cofetă-
rie, cu gîndul să comandăm două
sticle de pepsi-cola. Costă totuși
numai patru lei.

In cofetărie

În cofetăria în care am intrat
nu e nici o masă liberă. Într-un
colț zărim însă un tînar cu o
matricolă pe mîină. Il fixăm.
Ne-am obișnuit să cercețăm pe
fiecare elev pe care-l întîlnim.
Ne zîmbește colegial și ne face
semn că ne putem așeza la masa
lui. Ni se servește băutura. Ne

Aventura ?

Ca-n filme. Mai precis, ca-n
filmele de aventura. Așadar,
acești tineri vin aici nu neapă-
rat ca să cîștige bani ci,
mai ales, în căutarea extraordi-
nariului, a emoției. Ei vor să
găsească în această îndeletnicire
(necinstă, să nu uităm)
emoția și plăcerea pe care nu
reușesc să le găsească nici în
cărțile de literatură, nici în
vizita experiență interesantă de
fizică sau de chimie, nici în
excursii...

Cine e de vină? Bine înțe-
les că, în primul rînd, sînt de
vină ei înșiși. Dar de ce nu

DIN AUZITE?

Așadar, se aude că la Satu Mare s-a deschis —
ori se deschide în curînd — o expoziție de arte
plastice a elevilor, cuprinzînd peste 300 de lu-
crări.

Se pare că la Timișoara se va organiza un
club al elevilor.

Se zice că au avut loc, în numeroase orașe ale
țării, carnavaluri în cinstea elevilor fruntași, că
aceia din orașul Sighet a fost deosebit de reușit.
Se zvonește că toate cele cinci școli din Rostorli
de Vede au orchestre ale elevilor, iar liceul din
Giurgiu și-a organizat chiar o formație semi-
simfonică.

Se zvonește, se pare, se zice, se aude...

Iar noi am vrea să avem știri precise despre
fiecare dintre aceste manifestări. Și nu le avem.
Primim, dragii colegi, din ce în ce mai multe
scrisori de la voi. Răspunși la „oracol”, mici
(sau mai mari) reportaje-anchetă, epigrame...
Dar știri, știri redactate simplu și atrăgător
(găzetaște, nu?), șosece cu mult mai puțin
decît ar fi de dorit. Și nu înțelegem de ce. Nu se
întîmplă în fiecare școală, în rîndul elevilor din
fiecare oraș, destule lucruri demne de a fi cu-
nosute de toți colegii noștri?

Nu spunem că a redacta cu inteligență și „nerv”
o știre — „o simplă știre”, cum se spune — e un
lucru atît de lesnicios pe cît pare la prima ve-

dere. Dar nici peste măsură de complicat nu e.
Ia să vedem, mult atîrnate coșeg (sau mult sti-
mată colegă) care citești aceste rînduri: nu ești
în stare ca, — într-o săptămînă, să zicem — să
ne trimiți măcar o știre despre realizările co-
legilor tăi? Știrile „bombă” nu sînt atît de
rare cum par. Numai să gîi să le vezi... Ca să
dăm un singur exemplu, nu o detaliu „senza-
țională” o știre despre Gică sau Nișă care, în
loc să-și rupă călcăiele pe „Corso” și să le strige
feteilor cuvinte nepotrivite, stau la „clubul elevi-
lor” ca niște gentilemani englezi și consultă presa,
sugînd distins citronadă dintr-un pabar fum-
uriu?

Vă așteptăm cu nerăbdare. Și — după cum
va spuneam săptămîna trecută — tot cu nerăbdare
sînt așteptate la C.C. al U.T.C. (Strada Onesti
nr. 6-8) grupajele vocale de poezii pentru „Cule-
gerea de versuri ale elevilor”, grupaje de a căror
alcătuire și expediție sînt rugate să se ocupe, cu
sprînjul școlilor, comitele județene ale U.T.C.

Se aude, se spune, se zvonește că scrisorile
voastre cu știri nu vor întîrzi. Dar noi nu ord-
nem în avansuri. Așteptăm confirmări.

COLECTIVUL DE REDACTORI
AL PAGINII

Ei da, am fost „Patru de-
tectivi la miezul nopții”. (Vă
amintiți ancheta despre elevii
care-ți pierd nopțile prin ba-
reri?). Și am rămas dea. Doar
doi din patru și — în plus —
în plină zi! Tot misterul și
senzația s-au dus pe apa Sîm-
betului... Unde mai pmeți că
nici măcar nu sîntem doi „de-
tectivi”, ci numai unul, plus o
tovarășă „detectivă” din cla-
sa a XI-a, cu ochii albaștri.
Bineînțeles, fără să-l mai pu-
nem la scoala pe foto-re-
porterul ziarului, tovarășul
C. Constantin.

Ne ocupăm tot de colegii
noștri care-și pierd timpul în
locuri unde nu au ce căuta.
Dar locurile sînt, de data
asta, altele. E vorba despre
tranzarea din fața cinemato-
grafelor. În timp ce milioane
de elevi stau apoi cu deasupra
manualelor școlare, la ora
cînd se deschid casele de bi-
lete ale cinematoografulor apar
în fața casierelor ele, perso-
najele noastre: vizitatorii de
bilete cu suprapap. Sînt, de
cele mai multe ori, elevii care
pentru cîtiva lei (sau pentru
alte motive, vana vedea imed-
iat) își pierd timpul, se su-
pun pericolului de a ajunge
la secțiile de mișcîre — și și
numai acolo! —, de a se face
de ris față de colegi.

Cow-boy-ul cel obosit

Ne-am oprit în fața cinemato-
grafului „Lucaefăru”. În vitrină
ne surda batjocoritor un afiș:
„Nu mai sînt bilete pentru spec-
tacolele de azi”. Oare chiar nu
vom găsi? Să cîutăm...

2 DETECTIVI

la miezul zilei

În fața noastră, rezemat de zid,
un tînar își cercetă atent un-
ghiule. Părul care-l trece cu mult
peste gulerul cămășii îi cade pe
față în şușite neregulate. Gîna-
șa în carouri, deschisă la gît,
lăsa să se vadă o cruciuliță ox-
dată, agățată de șnurul unui mă-
rțișor. Pantaloni (evident, evazați)
sînt mult prea scurți, șifonați și
plini de pete. Pantofii scilicet
au uitat de mult gustul cremii
și mingierile periei. În mîină ține
o canadiană albastră. Pare un
cow-boy care a parcurs zeci de
kilometri călare, iar acum se
odihnește, scribit de atîta drum.
Ochii și sînt atenți, iscoditori.
Ne apropiem de el.

— N-aveți un bilet în plus?
— Cîte vreți?
— Are deci mai multe.
— Două.
Se uită mai mult în jur, de-
ci la noi; desigur, nu putem să-i
trezim nici o bănuială (mai ales

privește atent și — după cîteva
minute de tăcere — spune cu
voce scăzută:

— V-am văzut pe geom. Cău-
tați parcă niște bilete. Vă dau
eu două.

— Cum ai făcut rost de ele?

— Nu privește mirat.

— De la casă.

— Și de ce nu le vinzi nouă și
nu te duci tu la film?

— Păi credeți că le cumpăr
pentru mine?

Și ne lămurise că se ocupă cu
vînzarea biletelor de peste un an.
El nu se duce decît la filmele
polițiste.

— Nu țî-e frică să vinzi bilete?

Se vede că se pregătise să
ne trîntească o replică zdrobitoare.
Dar și sîntem prea simpatici
și renunță.

— Sigur... Prea plăcut nu e.

Pot s-o pățesc rău.

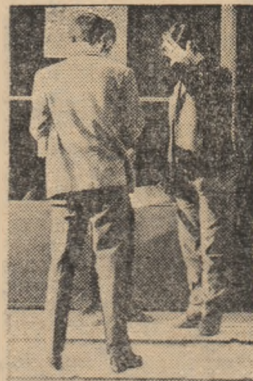
— Și-a revenit.

— Dacă mă prinde. Dar am
eu grijă...

— De fapt, ce te atrage cel
mai mult în treaba asta?

Rămîne din nou pe gînduri. E
clar că vrea să ne dea un răs-
puns cît mai exact.

— Ar fi și banii. Dar nu banii
sînt principial. Știi? Totul e...
ca-n filme!



„Fii atent, mă, că ne foto-
grafiază!”

— Vreți bilete?

De data asta, e un grup.

— Da.

— Veniți încoa!

Sînt patru. Nu apucăm să mer-
gem cu ei. Le surprindem privi-
rile speriate: un cetățean înalt,
cu priviri severe, se uită la fo-
tografii. Cei patru se despart,
îndreptîndu-se fiecare în altă di-
recție. Organizare. Unul din ei



Metora Radu (liceul „Petru
Rares”, Piatra Neamț):
Ai haz, colean! Ceea ce —
pentru un umorist — nu-i rău
deloc. Prima epigramă (mai
mult fobulă, nu?) e dedicată
„unei pisici care scrie efo-
risme”. Int-o: „Evident, cînd
o pisică / Aforisme vrea să
scrie / Soarecele-i fără frică /
Doctor în filozofie”. Uite
și cea de-a doua, închinată
unui fotbalist: „Nu mai bate
pasu-n loc / Că te stîngi ca
o cometa, / Ieri jucai fotbal
cu foc / Azi, cu fumuri de
vedetă”. Mai trimite-ne. Dar
lăra... jurnali de vedetă.
Andrîștea Violeta (Cluj):
Ne comunică că, „afiată în
vizită la unchi”, (vacanța!),
te-a hostit să bei din flui-
viul vîntului noastre cuno-
ștințe, de elevi, și să afli cu
precizie de la noi dacă Leo-
nardo da Vinci cînta la harpă.
Nu e exclus. Dar sîntem
siguri că tovarășul profesor de
muzică e mai în măsură să
te lămurească. Pînă la
împrețirea marilor neliniști
pe care îi le atrînge în
lui Leonardo, nu ai vrea să
ne scrii cîte ceva despre
preocupările în domeniul
muzicii ale colegilor tăi?

spune chiar totul. Dacă
asa, înseamnă că nu are în-
credere în el, că nu e pe de-
plin sincer. Prietenul meu
mîi dădea sfaturi cum să mă
piedîn, cum să mă îmbrac
(De reținut este faptul că
băieții au mai mult gust de-
cît fetele...). Au trecut doi
ani de cînd am terminat sco-
la, dar prietenia noastră con-
tinuă și pot spune că este
mai trainică decît oricînd, cu
toate că el iubeste pe atît
fotă, iar eu pe atît bîat.

Viorica Bîjocoiu (Liceul
economic Corcaia): Ne a-
nuși — din păcate, tocmai
în încheierea scrisorii tale (o
scrisoare cam prea oficială,
de altfel) — că la voi în
școală există o expoziție pe
tema: „A doua pasune a ele-
vilor”. Închinată preocupă-
rilor din timpul liber ale co-
legilor tăi. Excelentă idee!
Scrie-ne — mai... reporteri-
ceste — cum ai organizat
expoziția și, dacă poți, trimi-
te-ne și cîteva fotografii.

Victor Braniste (Brasov):
Muzica, pe care ai compus-o
pentru resursele poeziei
„Carul” de Mihai Eminescu,
este — după părerea croni-
carului muzical al ziarului,
I. Sava — interesantă. Te
rugăm să ne trimiți mai
multe compoziții ale tale,
pentru a putea publica ceea
ce în pagina noastră.

Plicintă Elena (liceul nr.
1, Iași): La întrebările tale
în legătură cu cîntecul
„Gaudemus igitur”, ziarul
nostru a răspuns pe larg în
nr. 5336. Vei întîlni o pre-
zentare despre originea și
evoluția imnului studentesc.

În încheiere, două rugă-
mînti. Prima, către colegii
noștri cărora, din cauza spo-
tului restrîns, nu le-am pu-
tut răspunde: să fie siguri
că am citit scrisorile lor cu
toată atenția și că vom în-
seama de sugestile pe care
ni le fac. A doua, către toți
colegii: scrieți-ne la ce șco-
lă învățați și în ce clasă!

ELEVUL DIN
BANCA A TREIA

COLECTIVUL DE REDACTORI
AL PAGINII ELEVULUI

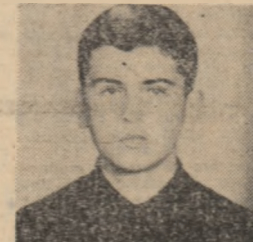
IOLANDA BULENCEA (liceul nr. 39), TUDOR DIMITRIU
(liceul „Dr. Petru Groza”), RODICA DUMITRESCU (liceul
nr. 24), GABRIEL GEORGESCU (liceul nr. 15), ALEXAN-
DRU MATESCU (liceul „I. L. Caragiale”), ILEANA MUR-
GESCU (liceul „Dr. Petru Groza”), DAN NASTASE (liceul
„Dr. Petru Groza”), IRINA NEICU (liceul nr. 39), GABRI-
ELA NICOLAU (liceul „Ion Neculce”), IOANA FAUNICA
(liceul nr. 30), DORIN RĂCUMUȘ (liceul „I. L. Caragiale”),
LIDA RĂTU (liceul „Dr. Petru Groza”), VIRGINIA
STOICU (liceul nr. 30), MIRCEA STOICESCU (liceul „Matei Basa-
rab”), ADRIANA STOICHIȚOIU (liceul „Matei Basa-
rab”), DOINA URICARIU (liceul nr. 32).

Pagina apare sub îngrijirea scriitorului FLORIN MUGUR

1. Presupunînd că cineva țî-are face portretul, ce
trăsături ale tale ai vrea să le scoată la iveală și ce
trăsături să le lase în umbră?
2. Ce calitate admiri în mod deosebit la un om?
3. Ce lucruri te fac să rizi?
4. Ce lucruri te întristează?
5. Ai un țel în viață?
6. Dacă ai despre cineva că e bun la suflet, con-
sideri această trăsătură a lui drept o dovadă de forță
sau de slăbiciune?
7. Cum îți alegi un prieten?
8. Te-au îngrijorat vreodată lipsa ta de perseve-
rență, sau de pătrundere, sau de umor?
9. Ai fi în stare să-ți sacrifici viața pentru o idee?
10. Ce sfat (sau ce mesaj) ai vrea să le transmiiți,
prin intermediul Paginii elevului, colegilor tăi?

„Și acum, iată cîteva din
răspunsurile — la unele între-
bări — ale colegilor noștri.

DAN MIHAILESCU: (cla-
sa a VIII-a, București).



1. Am meditat mult pînă
să găsesc răspunsul. Pasuinea
mea cea mai mare este muzi-
ca. Imi place mult șansoneta
și de aceea îl iubesc pe Salva-
tore Adamo și mai ales pe
Charles Aznavour. Cealaltă
pasune a mea este lectura. A-
ceste două pasiuni mi-ar pla-
ce să-mi fie pușe în lumină.
În schimb, nu doresc să fie
cuprinse, într-un eventual
portret moral, timiditatea și,
mai ales, impulsivitatea mea.
Sînt foarte irascibil, dar sper
că o să-mi treacă. Ce mult aș
dori să fiu un om cu un calm
de nezdruccinat, cu o mare
stăpînire de sine! De aceea...

2. Răspunși la cea de-a
doua întrebare este: calmul.
Imediat după calm aș plasa
inteligența. Imi dau seama că
inteligenta este mai demnă de
admirație decît calmul, dar cum,
la mine, problema numărul
unui este lipsă de tact, rîmîn
un admirator, în primul rînd,
al oamenilor calmi.

3. Cred că o să vă mîre,
dar eu rîd foarte rău, ceea ce

este curios pentru un copil.
Rîd, însă, întotdeauna la
gîmbușlucurile celebrilor
„măgi” ai cinematoografului
mut: Charlie Chaplin, Stan și
Bran.

5. Doresc să devin publicist
— și asta mai mult ca orice
în viață. Ziaristica, sînt sigur,
mi-ar aduce cele mai mari sa-
tisfacții. Un alt vis al meu
este de a vedea Franța.

10. Colegilor mei care cî-
te „Știința tineretului” le-aș
da același sfat pe care-l dau
tuturor prietenilor mei: să
iubească muzica. Nu există
nimic mai frumos pe lume.

VERONICA ȘTEFANIA
PINTEA (clasa a VIII-a, Zim-
nicea).



1. Am meditat mult pînă
să găsesc răspunsul. Pasuinea
mea cea mai mare este muzi-
ca. Imi place mult șansoneta
și de aceea îl iubesc pe Salva-
tore Adamo și mai ales pe
Charles Aznavour. Cealaltă
pasune a mea este lectura. A-
ceste două pasiuni mi-ar pla-
ce să-mi fie pușe în lumină.
În schimb, nu doresc să fie
cuprinse, într-un eventual
portret moral, timiditatea și,
mai ales, impulsivitatea mea.
Sînt foarte irascibil, dar sper
că o să-mi treacă. Ce mult aș
dori să fiu un om cu un calm
de nezdruccinat, cu o mare
stăpînire de sine! De aceea...

2. Răspunși la cea de-a
doua întrebare este: calmul.
Imediat după calm aș plasa
inteligența. Imi dau seama că
inteligenta este mai demnă de
admirație decît calmul, dar cum,
la mine, problema numărul
unui este lipsă de tact, rîmîn
un admirator, în primul rînd,
al oamenilor calmi.

3. Cred că o să vă mîre,
dar eu rîd foarte rău, ceea ce

„ORACOLUL nostru

rostogolea ca o minge pe ză-
pada pufoasă. Bineînțeles, nu
pășite nimic. Mai rîd în orele
de teză, la analiza lor. Unii
colegi scriu atîta bazacoii,
că nu te poți așine. Rîd și
cînd vizionez filme comice.
Numai privindu-și pe Stan și
Bran, pe Fernandel pe Bîrbie,
pufnesc în ris. De multe ori
rîd cu bătăta la gură pentru
a nu deranja pe cei din jur.

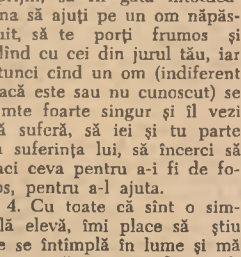
9. Viața, cu bucuriile și sur-
prizele ei, este atît de frum-
oasă! E atît de bine să trăiești,
să respiri cu poftă, să
te plimbi, să cînti, să rîzi, să
dansezi, să alergi, să sari în-
tr-un picior, să te cațeri prin
pomi, să stropești florile, să
muști cu lăcomie dintr-un
măr, o pară, o gutuie, să as-
culți cîntecul păsărilor! Cu
greu a putea renunța la toa-
te acestea. Cît despre ideea
mea, aș afirma-o cu tărie, aș
apără-o cu fermitate, aș lupta
să fiu înțeleasă, aș face totul
pentru ca să nu ajung la un
sacrificiu atît de mare.



DOINA RUSU (clasa a
IX-a, Motru).

2. Foarte puțini sînt acei
care au înalta însușire numi-
tă generozitate. Imi place
nespus de mult să găsesc la
un om această calitate, atît
de necesară. Generozitatea
întreține și înobilează cele
mai mari virtuți ale sufletului
omesc. Generozitate înseamnă
să nu refuzi niciodată
pe cineva care îți cere un
sprîjin, să fii gata întotdea-
una să ajuți pe un om năpă-
stuit, să te porți frumos și
blind cu cei din jurul tău, iar
atunci cînd un om (indiferent
dacă este sau nu cunoscut) se
simte foarte singur și îl vezi
că suferă, să iei și tu parte
la suferința lui, să încerci să
faci ceva pentru a-i fi de fo-
los, pentru a-l ajuta.

NELU SAVA (clasa a X-a,
Vinători-Neamț).



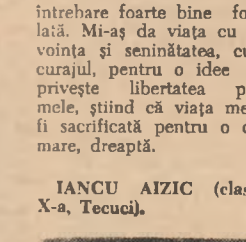
2. Sinceritatea. Unde ar
ajunge o prietenie, (oricît de
încegată ar fi ea), dacă unul
din prieteni ar minți?

4. Mă întristează, dar o
ameni.

6. „Bine faci, bine gîsești!”
Așa se spune. Eu cred că
bunătațe este o dovadă de
forță, și numai bunătațe exa-
gerată este o urmare a slă-
biciunii cuiva. Cred că de
cele mai multe ori bunătațe
exagerată pornește nu din

obiectivitate, ci din simpatie.
În cazul acesta, bunătațe
este confundată cu mila. Iar
mila e un lucru umilitor.

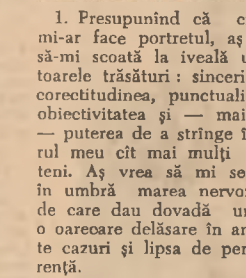
DOINA RUSU (clasa a
IX-a, Motru).



IANCU AIZIC (clasa a
X-a, Tecuci).

1. Dacă cineva mi-ar face
portretul acum, la vîrsta asta,
aș vrea să se vadă că sînt
copil. Vă veți întrebă de ce?
Fiindcă mai tîrziu, cînd voi
deveni atît de serios și atît
de dîr cit vreau eu, vreau
să am și un portret cu ajuto-
rul căruia să-mi pot aminti
că am fost cîndva copil, copil
cu adevărat.

4. Printre lucrurile care mă
întristează trebuie să trec
neapărat atitudinea față de
noi, băieții, a unora dintre
colegile noastre. Un alt mo-
tiv de tristețe este și inco-
nștența unor elevi care nu se
gîndesc la nimic altceva decît
cum să-și piardă timpul. În
sfîrșit, aș fi tare trist dacă
n-aș primi de la voi nici o
veste.



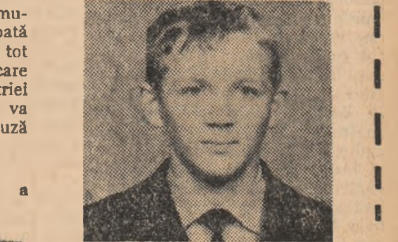
7. De cele mai multe ori
nu-mi aleg prietenii. Îl în-
tînesc din întîmplare. Dar cu
prietenii e mai simplu. Mai
grou este cu prietenele care,
adeșda, face mîtur și sînt su-
perficiale...

8. De perseverență și de
pătrundere mea sînt mulți-
mînt. Umor nu prea am — și
n-am ce face.

10. Aș dori să fi transmis
tuturor colegilor una dintre
numeroasele maxime rostite
de marele scriitor George Că-
linescu, prin intermediul ar-

hitectului Ioanide: „Orice
om poate descoperi în el, prin
studiu, puteri nebănuite”.

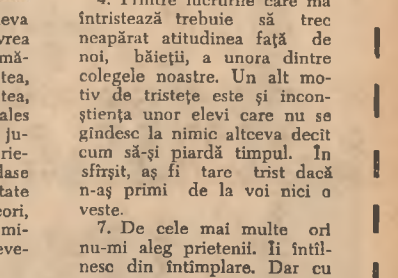
PETRU ALEXE (clasa a
VIII-a, Galați).



1. Dacă cineva mi-ar face
portretul acum, la vîrsta asta,
aș vrea să se vadă că sînt
copil. Vă veți întrebă de ce?
Fiindcă mai tîrziu, cînd voi
deveni atît de serios și atît
de dîr cit vreau eu, vreau
să am și un portret cu ajuto-
rul căruia să-mi pot aminti
că am fost cîndva copil, copil
cu adevărat.

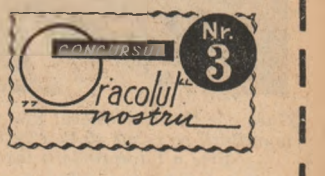
4. Printre lucrurile care mă
întristează trebuie să trec
neapărat atitudinea față de
noi, băieții, a unora dintre
colegile noastre. Un alt mo-
tiv de tristețe este și inco-
nștența unor elevi care nu se
gîndesc la nimic altceva decît
cum să-și piardă timpul. În
sfîrșit, aș fi tare trist dacă
n-aș primi de la voi nici o
veste.

7. De cele mai multe ori
nu-mi aleg prietenii. Îl în-
tînesc din întîmplare. Dar cu
prietenii e mai simplu. Mai
grou este cu prietenele care,
adeșda, face mîtur și sînt su-
perficiale...



8. De perseverență și de
pătrundere mea sînt mulți-
mînt. Umor nu prea am — și
n-am ce face.

10. Aș dori să fi transmis
tuturor colegilor una dintre
numeroasele maxime rostite
de marele scriitor George Că-
linescu, prin intermediul ar-



ANOMALII CARE ATENTEAZĂ LA

T I M P U L

CUMPĂRĂTORULUI

Relația cu timpul a căpătat în zilele noastre noi valențe, determinate de multiplele preocupări ale oamenilor. După expresia celor mai mulți, timpul este folosit cu micrometru. Pledoarie: oamenii citesc în mașini și tranvaie, în tren. Dar cite lucruri nu se cer zilnic rezolvate? Ne-am înțeles, înainte de începerea anchetei de față, că în cel puțin două milioane de locuitori ai Capitalei pot aplica regula învățată la aritmetica „drumul cel mai scurt dintre două puncte este linia dreaptă”, atunci când este vorba de aprovizionare cu produse industriale, sau alimentare. De bună seamă cei care locuiesc mai în centru și au la îndemână Lipscani, Calea Victoriei sau magazine mai bine aprovizionate, pleacă în măsură să răspundă tot mai mult cerințelor. Ce fac însă cei de pe străzile lăturalnice, din noile cartiere sau cele aflate în construcție? La piețele Tunari, Militari, la unitățile legume-fructe de pe tot traseul bl. Păcii, de la marginea Căii Văcărești, de pe Linăriei n-ai să găsești morcovi, țelină sau salată. În vreme ce pe toate străzile ai posibilitatea să-ți cumperi un suc, în piața Militari un asemenea produs, strict necesar în zilele călduroase, solicitat de conducerea pieței, nu a fost admis. În urmă cu cîteva timp s-a luat inițiativa ca unitățile de pline să primească și plăcinte. Idee salutară. În piața Senatului se găsește la orice oră. Într-o vreme s-au adus și la unitatea 159 din bl. Păcii (se vedeau oca, 100 pe zi). Oamenii s-au obișnuit, dar de 18 zile unitatea nu mai primește produsul atât de solicitat.

Unele lângă altele, peste drum... Departe de a spune că acestea nu sînt necesare, dar este inexplicabil faptul că pe traseul trolebusului 84, Balta-Albă-Titan nu există nici măcar o farmacie. În ultimii ani în București s-a construit foarte mult. Au apărut cartiere, adevărate orașe. În acest context, organele competente erau datorate să pună la dispoziția locuitorilor și unități de servicii. Pe lângă că s-a făcut foarte puțin pe această linie, continuă să domnească grave anomalii în repartizarea unităților existente. Pe str. M. Eminescu sînt 7 centre de comandă încălziminte, aparținând diferitelor cooperative (subordonate UCMB), cîteva ateliere de reparat încălziminte, în vreme ce în Balta Albă nu există nici o asemenea unitate; pentru repararea unui toc, oamenii trebuie să ajungă în Șoseana lanului sau Mihai Bravu. Cel din Ferentari își pot comanda încălziminte în... Calea Băhovei.

- Dacă pe trotuar ar crește salată!
- Coșmarul posesorilor de autosifoane
- La ferestre unde zac... dosare
- Doriți să deveniți supli?
- Mutați-vă în Balta Albă
- În faza de studiu total merge bine.

(pea multe îmbunătățiri n-am constatat n. n.), acum îl refacem în funcție de noile condiții, de sectorizarea orașului. Credem că vom realiza un echilibru în servirea populației, prin reprofilierea unor unități, crearea altora...

Cartierul Balta-Albă, reprezentat un caz aparte. Aici oamenii au la dispoziție în trei complexe o frizerie și două unități combinate frizerie-coafură. În rest nimic. Una din cauze, opacitate, este că nu s-a asigurată odată cu construcția cartierului și executarea complexelor comerciale (situație întâlnită și în alte locuri). În al doilea rînd era firesc ca parterul blocurilor să fie destinat spațiilor comerciale. În al treilea rînd greutățile sînt determinate și de respectarea termenilor de construcție. În A 12, UCMB trebuia să primească o mare suprafață pentru diferite unități (117 m. p. pentru coafură, 67 pentru frizerie, 110 pentru repararea obiectelor de uz casnic etc.). Lucrarea prevăzută să fie gata în 1967, nu este terminată. Din cele 10-11 complexe comerciale prinse în plan nu s-a realizat nici unul.

— La finele anului trecut, apunea tovarășa Aurora Niculescu, adjunctul șefului serviciului de organizare a rețelei comerciale, exista în Capitală un spațiu comercial de peste 316.000 m. p. Pe parcurs au survenit unele modificări. În unele situații și din cauză că nu se respectă prevederile HCM/1954 cu privire la destinația spațiilor comerciale. Am reținut această constatare și am înțeles, în decursul anchetei suficient de cazuri: Alimentara; unitatea nr. 13 de pe bd. Păcii distribuie laptele în stradă; spațiul este ocupat de birourile ICM 3, santerii IV; în perimetrul Podul Basarab—Piața Chișinău Nord-Sud, de pildă nu are nici o unitate nouă; oamenii aplează la frizerie micile laterale cu totul insuficiente și neorganizate (bl. 1 Mai există 2 frizerii (una în reparare)). În schimb există tungenții, patiserii lipite de simigieri, aproape de goșerișii (bl. 1 Mai), avem unități Loto-Promsport cu duimul,

În 1961 acesta a fost mutat peste drum. Grădina a devenit depozit de lăzi și sticle. Dar localul? Aici, într-un spațiu de 272,50 m.p., pentru care se plătește o chirie lunară de 805 lei, lucrează... 15 salariați ai O.C.L. Pinea, filiala V.

De ce se tolerază asemenea situații? S-au făcut multe propuneri care să contribuie la servirea populației în cele mai bune condiții. Printre acestea și o altă amplasare a DRTA — auto-gara centrală, din Piața Senatului (se poate face auto-gara în locul ocupat acum de cîteva funcționari s-ar putea amenaja, cum preciza tot președintele Bălan, o unitate modernă de frizerie, coafură, cosmetică, eliberându-se alte câteva spații din apropiere. S-ar asigura astfel și o servicie civilizată.

Credem, de asemenea, că este o greșală că anume localurile special amenajate pentru reparat auto și garaje, care au aparținut cooperativelor „Automobilul” și „Caroruter”, au fost transformate în depozite de materiale și ateliere de tâmplărie. Numărul posesorilor de autoturisme se află în creștere, iar UCMB trebuie să satisfacă problemele pe care le ridică acest compartiment. După părerea factorilor de conducere de aici „cu unele mici schimbări s-ar putea refolosi o parte din spații în scopurile pentru care au fost construite”.

În prezent fiecare ramură își detine spațiile comerciale și, deși dădă, după cum am văzut, la o serie de anomalii: lipsa unor unități în noile cartiere, sau pe artere mari, îngrămădirea altora pe porțiuni reduse (în tot sectorul VIII nu există, de pildă o unitate de blănderie). E ciudat că pe o arteră principală de circulație, respectiv de la Piața Victoriei și pînă la Podul Băneasa nu există nici o cofetărie. Nimeni nu se scuză, deoarece fiecare ramură are „partea” sa caută să-și plaseze unitățile cât mai aproape de centru, unde se circula mai ușor și vadul este mai propice. Problema trebuie privită însă și din punctul de vedere al locuitorilor cărora trebuie să li se asigure o astfel de servicie care să-și scutească de drumuri, de nervi, să le vină în ajutor pentru a-și folosi util timpul liber.

Biroul comitetului județean U.T.C. a organizat în comunele Malu Mare, Braloița și Apele Vii, în colaborare cu Inspectoratul Silvic Craiova șantierul de împadurit noi terenuri cu plop și salcîm. Printre-o planificare judicioasă întocmită organizațiile U.T.C. din comuna Malu Mare au plantat în pădurile statului pînă în prezent 30.000 puleți de salcîm. Le-au venit în ajutor și 500 tineri din orașul Craiova.

Organizațiile U.T.C. din comuna Apele Vii au mobilizat 300 tineri la plantarea a 20.000 puleți din salcîm, iar cei din Braloița au săpat pînă în prezent 20.000 gropi în vederea plantării cu plop.

SABINA MANOLESCU Activistă, Comitetul Județean Dolj al U.T.C.

Din ocazia dîntii al zorilor și pînă ce pleoapa înserării se închide peste astru, zeci și zeci de mii de oameni din județul Vrancea pun în pămînt sîmînța viitoarelor lanuri de porumb, deschid Putnei, Milcovului, Sușitei și Siretului, albi noi spre rădăcina plantelor, oficială după un rit străbun punerea în pămînt a aceluia cîrmp de coardă care va aduna în ciorchini țăriile solare.

Cultura porumbului are o veche tradiție în satele județului Vrancea. Porumbul deține în fiecare unitate suprafața cea mai mare în planul culturilor ce se însămînțează în această primăvară. În întregul județ urmează să se însămînțeze cu porumb 42.389 hectare. În scopul asigurării succesului, încă de săptămîna trecută, după ce toate unitățile terminaseră însămînțările din prima epocă, la indicația Comitetului Județean de partid Vrancea, la S.M.T. Sihlea, Mărtinești, Mărășești și Florești au avut loc conștiințieri pe problema culturii porumbului la care au participat ingineri, președinți și brigăzile din cooperativele agricole, șefii și brigăzile de tractoare, specialiștii ai direcției agricole și unității județene a cooperativei agricole. În aceeași zi, au fost însămînțate și primele suprafețe de porumb. Prin organizarea perfectă a muncii, în majoritatea unităților, capacitatea de lucru a mașinilor a fost din plin folosită în aceste zile. Pînă luni seara, pe întregul județ, fusese însămînțate cu porumb mai bine de 10.000 hectare. (Fără îndoială că la ora cînd apare acest reportaj, prin hîrnicia lor, țărani cooperatori și mecanizatorii din județul Vrancea au determinat modificarea acestor date). Ne convinge de acest lucru alt ritmul realizat în ultimele zile cit și activitatea desfășurată în perioada muncilor solicitate de semănătorii culturilor din prima epocă cînd, numai cîteva zile de întîrziere cu publicarea unui articol pe probleme ale campaniei, în ziarul nostru, l-au dovedit depășit). Un număr de cooperative agricole, avînd de însămînțat suprafețe cuprinse între 500 și peste 1000 de hectare — Tătăranu, Slobozia — Ciorăști, Voetin, Mihăileni și Mărtinești — însămînțează acum ultimele suprafețe de porumb. Bine au lucrat mecanizatorii S.M.T. Sihlea și Mărtinești care au semănat peste 3000 hectare fiecare.

În general mecanizatorii

În județul Vrancea

10000 DE HECTARE ÎNSĂMÎNȚATE CU PORUMB

depun în aceste zile eforturi mari pentru încadrarea în timpul optim a lucrărilor. Vinturile, vremea secetoasă, obligă la executarea unor lucrări suplimentare în scopul pregătirii unui bun pat germinativ. Munca e astfel organizată încît nici o oră bună de însămînțări să nu se piardă; pregătirea terenului se efectuează noaptea și seara în schimburi prelungite, iar ziua se însămînțează.

Cooperatorii din județ și-au propus, de exemplu, să mărească suprafața irigată cu încă 1516 hectare. Mobilizînd toate forțele satului, cîteva cooperative agricole au terminat executarea acestor importante lucrări pe terenurile planificate. Cooperatorii din Mărtinești, de pildă, au amenajat pentru irigații 120 hectare, cei din Voetin 40 hectare, cei din Pușești aproape 80. Unele unități însă, sînt depășite de volumul mare de lucrări care tre-

buie să le execute în aceste zile. Vecinii le vin în ajutor. 30.000 de țărani cooperatori — în majoritatea tineri — din 24 de unități (de la Gologanu, Tătăranu, Mihăileni, Ciorăști, Vultur,

buie să le execute în aceste zile. Vecinii le vin în ajutor. 30.000 de țărani cooperatori — în majoritatea tineri — din 24 de unități (de la Gologanu, Tătăranu, Mihăileni, Ciorăști, Vultur,

În construcție

(Urmare din pag. 1)

să observe ce au mai înțeles și mai bun facultățile de acclimație gen din Zürich (Elveția), Leipzig (R.D.G.) Wrocław (R.F. Polonă), Belgind, Zagreb (R.S.F. Iugoslavia) și altele și au adus propuneri care au ajutat la conturarea unui proiect definitiv ce face astăzi față tuturor comparațiilor, cu oricare dintre facultățile amintite. Corpul central al edificiului, care ocupă o suprafață de 4.600 m.p. și se urcă spre cer cu treptele a 6 nivele, este destinat disciplinei preclinice și zootehnice, în total, începînd cu anatomia comparată a animalelor domestice și terminînd cu piscicultura, apicultura, sericultura. Oferă fiecare dintre acestea, în măsură egală, condiții optime pentru desfășurarea unei activități științifice și instructiv-educative de înaltă tinută. Fiecare disciplină dispune de cel puțin un laborator pentru lucrări practice cu studenții (unele chiar 2, 3 sau 4) un laborator în care își desfășoară activitatea de cercetare cadrele didactice și cercușii științifice studențești (destinația comună e intenționată și justificată științific și pedagogic) cabinete și săli de specific, toate stîndu pregătirii lucrărilor practice care stau la baza procesului instructiv.

Din holul central, pardosit cu dală de marmură albă, împodobit cu stîlpi de susținere de marmură neagră virgată, coridoarele impunătoare, lucrate cu finete și gust vor conduce pașii studenților în celelalte 6 corpuri de clădiri, destinate clinicilor veterinare, spitalizării animalelor și biohaziei. În același circuit perfect cu toate disciplinele preclinice și zootehnice, clinica veterinară și biohază, se află amfiteatrul mare al facultății, un a-

devărat forum științific în formă de potoasă a căruia rotundă și permite introducerea în timpul pregătirii a animelor necesare unor explicații și demonstrații pe viu. În funcție de specificul clinicii, au fost prevăzute săli de diferite dimensiuni (120—140 m.p.) pentru diverse demonstrații (operatorii, consultații, experimente) și aparatul necesar: pînă la speciale de operație, mobilă metalică, lămpi pentru sterilizarea spațiilor cu ultraviolete, pledestale mobile în trepte, gata oricînd să recomane forma amfiteatrului studențesc etc. Fiecare din cele 1472.000 lei și-a găsit locul cuvenit devenind util într-una din piețele cu care a fost mobilat acest edificiu. O sumă la fel de impresionantă, 1.327.000 lei, a revenit unității cu instrumente de lucru și cercetare — 200 microscopie, un microscopios, instrumente chirurgicale, de autopsie, etuve, termostate, sterilizatoare etc. 66 de boxe, în total, asigură întinerea și spitalizarea unui număr de aproximativ 310 animale, mari și mici, aflate zi și noapte sub supravegherea studenților de servicie și a medicilor consultanți.

Întreg edificiul Facultății de medicină veterinară din Iași, — și de data aceasta nu ne referim sînt la aspectul edilic ci la structura lui, la procesul funcțional — simulează conform înțelesurilor interlocoutorilor noștri, filmul din Zürich (Elveția) reconstruit ca unul din cele mai moderne din Europa, combină în mod armonios studenția cu cercetarea, permite fiecarei dintre cele 160 de tineri, pentru care își deschide în fiecare an porțile, să devină nu numai un medic veterinar de înaltă clasă, ci și un pasionat cercetător.

ION CHIRIAC

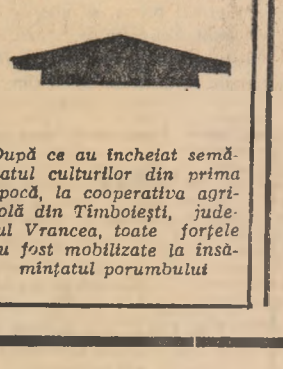


CRESC NOI PĂDURI

Biroul comitetului județean U.T.C. a organizat în comunele Malu Mare, Braloița și Apele Vii, în colaborare cu Inspectoratul Silvic Craiova șantierul de împadurit noi terenuri cu plop și salcîm. Printre-o planificare judicioasă întocmită organizațiile U.T.C. din comuna Malu Mare au plantat în pădurile statului pînă în prezent 30.000 puleți de salcîm. Le-au venit în ajutor și 500 tineri din orașul Craiova.

Organizațiile U.T.C. din comuna Apele Vii au mobilizat 300 tineri la plantarea a 20.000 puleți din salcîm, iar cei din Braloița au săpat pînă în prezent 20.000 gropi în vederea plantării cu plop.

SABINA MANOLESCU Activistă, Comitetul Județean Dolj al U.T.C.



După ce au încheiat semănătorii culturilor din prima epocă, la cooperativa agricolă din Timboești, județul Vrancea, toate forțele au fost mobilizate la însămînțatul porumbului

Studentii — „conferențieri” în mediul sătesc

Manifestările încheiate anulii revoluționar 1948 au continuat în județul Iași după o adunare populară care a avut loc sîmbătă 6 aprilie în Piața Unirii, prin acțiunea organizată de Comitetul județean Iași al U.T.C. care, începînd cu ziua de 7 aprilie, a delegat studenții ai anului IV al facultății de istorie a Universității „A.I. Cuza”, să vorbească tinerilor de la sate despre „Anul revoluționar 1948 în Moldova”. Expunerile sînt în comunele Belcești, Holboacă,

Bivolari, Trifești, Erbiceni, Andrieșeni, Tigănești, Popriceni, Voinești și Cepenița au evocat momentele îndrăgite ale revoluției luminoase ale mîscării revoluționare din anul 1948 din Moldova, subliniind importanța acestui eveniment în dezvoltarea României moderne.

Cu acest prilej au avut loc în toate comunele programe artistice, prezentări bibliografice și expoziții de cărți din tematica creației artistice și literare a anului 1948, care au fost primite cu interes.

ION CHIRIAC

O sută de kilometri de plectiseală

(Urmare din pag. 1-3)

ral e zăvorât. Alături, pe treptele Agenției C.E.C., un băiat și cîteva fete. Mircea Diaconu, directorul? A plecat acasă. Se va întoarce? Nu se știe, omul locuiește la Cluj.

— Aparținetele sînt înguste, caută să se convingă o tînară din grup. Noi sîntem să ne districăm, organizăm dans în fiecare sîmbătă și duminică. E o tradiție aici în sensul acesta, zice tînară cu foarte mult zel. (Aflăm ulterior că se numește Elena Tomulică și că e secretara comitetului comunal U.T.C.). Nici nu știți ce concurs interesant am organizat noi, săptămîna trecută, la cîmîn. Și în seara asta vom avea unul.

Tînarul din grup rîde cam în doi perși și se infundate.

— El, intervine el, se mai face cîte ceva, dar nu cine știe ce.

— Eu sînt bibliotecară, așa că știu mai bine, spune fata, vag ofensată. Victoria Ghinea, a cărei fată, este una din participantele la concursul de astăzi-seară. Un concurs cu temă literară.

— Ce temă?

— Concursanta edită prelung. — Poeti cîntă... nu știu ce.

— Poeti cîntă... încercă să o ajute bibliotecara, secretară a comitetului comunal U.T.C. „Poeti cîntă frumusețe...” reușește ea să improvizeze cu tîrziu, „Frumusețe parțiale”.

— Ai întocmit întrebările?

— Desigur.

— Le-am putea vedea?

— Sînt la profesorul examinator, trebuie să vină cu ele.

— I-am văzut la Pitești, zice tînarul, nu cred că e mai așteptat el aici, în sîmbăta asta.

— Și întrebările concursului de săptămîna trecută?

— Imi pare rău, am uitat toate directorul cîmînului cultural și acum n-avem cheia. Nu ne-am păstrat nici o copie.

— Poate vă amintii tema? încercăm noi să obținem, totuși, cîteva amănunte concrete. — Tîcere. Ostențiu, memoria secretarei comitetului comunal U.T.C. refuză răspunsul. Tîna-

re zîmbește iar. Surprindem un gest al secretarei, ascuns, de dojană la adresa lui.

— Nu te prea înțelegi cu secretara, îți atragem atenția tînarului, înainte de a ne despărți.

— Numai cînd spun adevărul — afirmă el, ridicînd din umeri.

— O replică după care nu mai avem nimic de adăugat.

desoperim în mulțime. „De-ăltfel, nu descurăză cățiva tîneri, ce poate să facă Fănel. N-are putere. N-are nici o treabă cu clubul...”

— O veste aruncată apoi din fuga bicicletelor de un tînar, provocă în rîndurile interlocoutorilor noștri animăție.

— Băieți, pare-mi-se e bal la Leordeni!

Ne imbarcăm și, în cîteva clipe, bicicletatul rămîne în urmă.

LEORDENI. Închis. Intuneric. Nici un zgomot. Vestea era falsă. Nu mai avem însă puțintă de a o prii băieții din Topoloveni să bată drumurile de pomană.

20 și douăzeci. CRINGURILE. Ultima haită în județul Argeș. Cu chiu, cu vai, dibuim clădirea cîmînului cultural. Beznă afară, beznă înăuntru. Șoferul brigăzii nu vine în ajutor cu farurile mașinii. Firma nu se lasă însă zărită. „O fi scrisă cu vopsea simpatică”, își dă cîteva dintre noi părerea. Clubul e departe de oraș, e mijloc și-apoi e și în înclina de depozitul.

Cînd au fost cel mai mult n-au depășit 100. 100 de tineri. Atență cu el, conducerea casei de cultură a uitat pare-se că în Găești mai sînt și alții. Nu mulți, vreo 2.500 încă!

Directorul? Vin, dar astăzi se ține o reuniune la club la „Tutunul”, și n-am vrut să-i sabbotăm.

— Ei, de cîmîn? Cum să faci dans la cîmîn?

— Noi n-am auzit de așa ceva pînă acum.

— Poate o fi auzit Vasile, stați să-l întreb.

— Și Vasile a auzit. Intră-adevăr: — Acum o lună de zile a fost. A venit un circ cu patru oameni. Înghețeau săbii și ne hipnotizau. M-a hipnotizat unul și pe mine și așa, ca în vis, mi se părea că dansez și că duc hora înainte și că sînt la un bal de toată frumusețea. Mi-a părut rău cînd m-am trezit.

De ce n-or fi fost oare hipnotizați atunci și organizatorii? Cine știe...

— Noi nu intrăm de restaurant, cum se face.

— Ei, de cîmîn? Cum să faci dans la cîmîn?

— Noi n-am auzit de așa ceva pînă acum.

— Poate o fi auzit Vasile, stați să-l întreb.

— Și Vasile a auzit. Intră-adevăr: — Acum o lună de zile a fost. A venit un circ cu patru oameni. Înghețeau săbii și ne hipnotizau. M-a hipnotizat unul și pe mine și așa, ca în vis, mi se părea că dansez și că duc hora înainte și că sînt la un bal de toată frumusețea. Mi-a părut rău cînd m-am trezit.

De ce n-or fi fost oare hipnotizați atunci și organizatorii? Cine știe...

— Noi nu intrăm de restaurant, cum se face.

— Ei, de cîmîn? Cum să faci dans la cîmîn?

— Noi n-am auzit de așa ceva pînă acum.

— Poate o fi auzit Vasile, stați să-l întreb.

— Și Vasile a auzit. Intră-adevăr: — Acum o lună de zile a fost. A venit un circ cu patru oameni. Înghețeau săbii și ne hipnotizau. M-a hipnotizat unul și pe mine și așa, ca în vis, mi se părea că dansez și că duc hora înainte și că sînt la un bal de toată frumusețea. Mi-a părut rău cînd m-am trezit.

De ce n-or fi fost oare hipnotizați atunci și organizatorii? Cine știe...

Toată lumea se simte bine

La TĂRTĂȘEȘTI — ai vezi și ai să crezi! Cîmînul este și luminat, este și deschis și se mai aude și muzică înăuntru. Ne freacă la ochi, ne cuprîm unul pe altul: sîntem trei, dar tot nu ne vine să credem. Cum, a-dică? La Tărtășești se face o plină separată? Cînd de-a lungul a o sută de kilometri cîmînurile culturale dorm în pace, înclate, cîmînul de la Tărtășești să fie deschis? Și, totuși, acesta e adevărul. Sala este modestă, dar primitoră. Ferechile de tineri se cotesc în ritmul unui acordeon. Cîteva mame se minunează de grația și dragălașenia fiicelor lor. Directoarea cîmînului, Elena Stoica, își plimbă ochii în toate părțile, atență ca toată lumea să se simtă bine. Într-o cameră alăturată se joacă săh. În jurul aparatului de radio se urmărește, cu sufletul la gură, evoluția scorului la meciul de handbal dintre echipele Steaua București și Dukla Praga. La scorul de 13-11, fac și dansatorii o pauză, iar noi putem, în afîrșit, să stîm de vorbă cu toată lumea. Aflăm, astfel, că seara aceasta de sîmbătă nu este o întîmplare, că în fiecare seară tinerii găsesc cîte ceva atractiv la cîmîn. Așa, da!

La plecare, redactam în gînd tîrziu să vrem următorul ANUNT:



Gheorghe Stratou, tînarul din fotografie se numără printre muncitorii recrutați să lucreze în noua secție de abbit în lăfime a întreprinderii textile Dacia din Capitală.

— Ce temă?

— Concursanta edită prelung. — Poeti cîntă... nu știu ce.

— Poeti cîntă... încercă să o ajute bibliotecara, secretară a comitetului comunal U.T.C. „Poeti cîntă frumusețe...” reușește ea să improvizeze cu tîrziu, „Frumusețe parțiale”.

— Ai întocmit întrebările?

— Desigur.

— Le-am putea vedea?

— Sînt la profesorul examinator, trebuie să vină cu ele.

— I-am văzut la Pitești, zice tînarul, nu cred că e mai așteptat el aici, în sîmbăta asta.

— Și întrebările concursului de săptămîna trecută?

— Imi pare rău, am uitat toate directorul cîmînului cultural și acum n-avem cheia. Nu ne-am păstrat nici o copie.

— Poate vă amintii tema? încercăm noi să obținem, totuși, cîteva amănunte concrete. — Tîcere. Ostențiu, memoria secretarei comitetului comunal U.T.C. refuză răspunsul. Tîna-

Facem cluburi, dar ce facem cu ele?

LA TOPOLOVENI, tot închis. Închis și Intuneric. La bibliotecă e luminat, dar tot închis (și așa a rămas pînă la orele 20, cînd am plecat noi). Lîngă bibliotecă, clubul. „Clubul tînarului”, ne asigură firma. Al argument nu mai găsim. Lipssește numai anulul... pentru inventar”. Străzile sînt întesate de tineri. Țărani cooperatori, elevi, muncitori de la întreprinderea „Progresul”, de la Fabrica de conserve, de la cooperativa „Muncitoria”. Un contrast perfect. Regizat parcă „Se mai fac din cînd în cînd nuși”, ni se spune. Alceva? „Ne-am bucurat că avem clubul nostru, dar o dată-l deschis, de saptă ori nu. De vreo trei săptămîni o așa cum îl vedeți”. (Doru Brăncuș, muncitor la secția de artizanat a cooperativei „Muncitoria”). Aflăm că acest club al tînarului are jocuri de șah, remi, biliard, ping-pong, televizor, și un loc de întîlnire, de discuții pe care tinerii și l-au dorit mult. „Ce folos că îl avem, oțtează Ion Nanu, muncitor la aceeași cooperativă. Cînd era deschis, tinerii n-aveau loc de cîțiva vechi factori de biliard. Se știe că făceau pariuri. Acum noi tragem pomană”. Strîngîți în grupuri, tinerii se angajează în discuții fără să se ferebe cine sîntem. Cînd ne reținem la timpul liber, la distracție, răspunsurile le sînt însoțite de un gest semnificativ: „Ce să mai vorbim, dumeavoastră nu vedeți”. Împreună cu cîteva dintre ei, îl căutăm pe Ștefan Andreandrescu, secretarul comitetului comunal U.T.C. Se află și el pe stradă, dar nu reușim să-l

mai întîi directorul Adrian Petrescu, apoi directorul Dumitru Stancu:

— Nu, astăzi-seară nu avem dect program de club.

— Dar, programul de club? înseamnă doi tineri care joacă ping-pong, plus alți doi care jindulesc să pună și ei mina pe paletă. Sala de spectacole e pustie — numai scena iluminată interogativ — celelalte încăperi, cu excepția unui birou unde purtăm discuția, de asemenea. Atît, într-o întregă casă de cultură. O casă de cultură cu trei salariați!

— Puteți organiza și seară de dans, ne spun, mai întîi instructorul, apoi directorul. N-am făcut-o însă.

Explicăți diferitelor. Instructorul: Nu vin tinerii, orchestra ne costă.

În timp ce înăuntru rulează un film oarecare, stăm de vorbă cu o mulțime de băieți și fete. Nici altele nu se vînduse nici un bilet, sala buletului nu e nici ea asaltată. „Poate vin mai tîrziu”, își dă cu părerea organizațoarea mesel tovarășești, că despre așa ceva este vorba, președintele sindicatului de la depozitul de tutun, tovarășa Maria Petre. Cît stăm noi, nici măcar o persoană nu și face apariția. De altfel, ni se spune, nici nu ne așteptăm să vină mai mult de 30-40 de persoane. Clubul e departe de oraș, e mijloc și-apoi e și în înclina de depozitul.

Cînd au fost cel mai mult n-au depășit 100. 100 de tineri. Atență cu el, conducerea casei de cultură a uitat pare-se că în Găești mai sînt și alții. Nu mulți, vreo 2.500 încă!

Încă două opriri

La casa de cultură din TITU apun la punct ultimele amînute ale duminicii culturale sportive de a doua zi. Tinerii au venit și acum în număr mare, cîțiva joacă remi, cîțiva priveșc la televizor, alții stau, fumează și discută în balcon. În sala clubului nu mai e loc, iar alceva n-au ce face. „Pentru ca acțiunea de a doua zi să reușesc, ne explică directorul, Gheorghe Limbeanu, să se buceure de o participare cât mai numeroasă, seara de sîmbătă a fost lăsată pentru odihnă”.

Evident, despre odihnă se mai putea discuta. Oricum, am părăsit județul Dimbovița cu o rază de speranță. Cît puțin milioane, duminică, la Titu va fi „zi de lucru”!

Urmasoarea opriri, în județul Ilfov. Chiar în hotărî, comuna SLOBOZIA MOARĂ. Cîmînul, un adevărat palat. Împunător și taciturn. Lăcătete li strălucesc cu destoinicie.

— Bai? se miră panzulul, Dumitru Manea, singurul căruia i-am putut adresa o întrebare. Se vede că n-ai mai fost pe la noi. Cum îți vedeți dans, așa-i de obicei. Nici film, nici dans.

După care, la despărțire, adăugăm în glumă:

— Să nu ne obosească ficiorii!

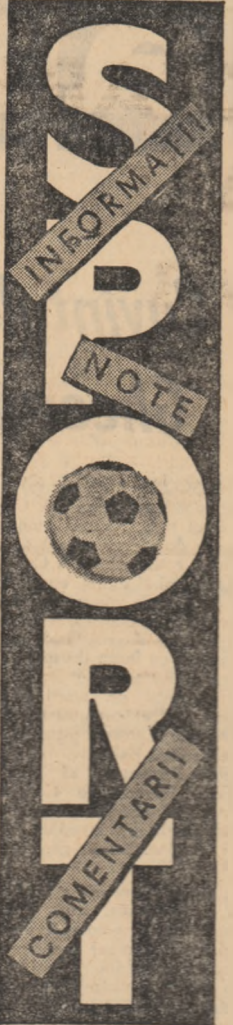
N. ARSENI
D. MATALE
M. TACCU
V. VADUVA

VIZITA DELEGAȚIEI GUVERNAMENTALE CUBANEZE

Delegația guvernamentală cubaneză, condusă de Arturo Guzman, ministrul minelor, combustibilului și metalurgiei, care se află în țara noastră, a vizitat o serie de obiective miniere și metalurgice din județul Maramureș. Delegația a vizitat minele Săsar și Bala Mare, Flotația centrală și Combinatul chimico-metalurgic din Bala Mare, fabrica hidroelectrică de la Flirza, Muzeul de mineralogie, cartiere de locuințe din Bala Mare, precum și atelierul sculptorului Vița Geza. Membrii delegației au făcut, de asemenea, o vizită la Comitetul județean Maramureș al P.C.R., unde s-au întâlnit cu Gheorghe Blaj, prim secretar al Comitetului. În cinstea oaspeților, Consiliul popular județean provizoriu și Combinatul minier Bala Mare au oferit o masă.

În timpul vizitelor, delegația cubaneză a fost însoțită de Bujor Almăsan, ministrul minelor.

Continuându-și călătoria prin țară, ministrul afacerilor externe al Republicii Voita Superioară, Malck Zorome, împreună cu persoanele oficiale care îl însoțesc, au poposit, marți, în județele Brașov și Brașov. Oaspeții au vizitat Rafinăria și Combinatul petrochimic de la Brașov. La amiază au făcut o vizită prezidențială Comitetului Executiv al Consiliului popular județean Brașov, Gheorghe Pană, care l-a informat despre dezvoltarea județului, despre unele probleme actuale ale administrației locale de stat.



Duminică, stadionul din Pașcani a fost teatrul unei autentice... corărie. Scrisori? Fotbalistii celor două echipe, ambele din același județ: C.F.R. Pașcani și Politehnica Iași. Așa cum ne-a relatat conducătorul meciului — încheiat cu scorul de 2-0 în favoarea gazdelor — arbitru CH. GHEMIGEAN, debutul primei serii a divizionului B, a fost un meci de mare nivel. Studentii țesut țineau, probabil, cu orice preț să-și mărească avantajul și șansele pentru a promova în divizia pe care au părăsit-o — poate și înfurmarea după „cupă” — iar ferovierii, să-și apere onoarea de gazde care nu pot fi învinse.

E bine când partidele stau disputate. Dar când disputa devine bătăie în toată regula... Dar să dăm cuvânt faptelor. Spre final, în minutul 75, jucătorul Drăgan de la C.F.R. într-o fază de joc este accidentat. În vreme ce arbitru era ocupat de acest incident, restul jucătorilor, dar absolut toți, profitând de acest răgaz s-au fâcițierat, și s-au bătut ca-n codru,

parabile chiar de rezolvări justiciare? Nu vom căuta să descoperim desubturile întimplărilor de la Pașcani, nici să vedem ce poște aveau să-și plătească antrenorii și jucătorii, jucându-se în sine, din punctul de vedere al comiterii lui în fața miilor de spectatori: fâșișii au sfidat cele mai

elementare norme de etică socială. Lucrurile se agravează când aflăm că de fapt în tot timpul partidelor, prezădată cu durități excesive — cei doi antrenori — chemați la ordine de arbitru în timpul partidelor — nu au înțeles, n-au vrut să calmeze jucătorii, să se calmeze ei înșiși, să-și determine elevii și spiritul sportiv. În loc de aceasta ei făcuseră pe jucătorii să intre în bătăie, să se bătăie, să se bătăie, să se bătăie.

După aceste fapte reproabile ne întrebăm: în ce măsură cei doi antrenori mai pot rămâne, în continuare, la conducerea tehnică a echipelor? Se impune ca organele sportive locale, Federația de specialitate și comisia de disciplină să analizeze cu severitate și răspundere acest caz și să ia măsurile drastice. În acest fel poate să se evite pofta de scandaluri tuturor celor certificați cu buna creștere, cu educația. Vinovații — antrenorii și jucătorii — să fie sancționați exemplar.

V. CĂBULEA

Ascensiunea și decăderea domnului BOX



PETRE HENȚ, ION POPA, GH. FIAT

fratilor Stamate, Ion Chirilă, Toma Aurel, Ion Popa, Mircea Dobrescu, Nicolae Linca, Gheorghe Negrea și alții alții. Dar, boxul românesc, chiar în ciuda unor recente rezultate valoroase în competiții „Europene” de la Roma și, trece printr-o criză — o criză, I-am zice, internă, — ce s-a accentuat mai ales în anul care a trecut și care afecează, în primul rând, dezvoltarea generală de perspectivă a acestui sport.

Care sînt principalele cauze ce au declanșat această criză? Pot fi ele anulate prin câteva măsuri inițiale? Dacă da, atunci ce avem de făcut? Redăm mai jos unele dintre cele mai importante probleme dezbătute în cadrul mesei noastre rotunde, cit și propunerile participanților. Deci...

LOVITURA DE GONG ȘI O DIRECTĂ ÎN PLIN: DE CE PRACTICĂ PUTINI TINERII BOXUL?

Începem cu un exemplu. Antrenorul FÖREZ ne spune: „La o selecție, organizată de clubul „Dinamo”, la care au participat peste 3.000 de copii, numai 6 sau 7 au venit la sala de box; dar și aceștia după ce

fuseseră... reapșiși de la celelalte discipline sportive”.

De ce nu mai vor tinerii să practice boxul? Cauzele sînt multiple și invitații noastre le-au relevat în cuvintele lor. Le vom enumera, nu înainte de a aminti principalul aspect al problemei pe care l-a subliniat eronicele de specialitate la revista „Sport”. PETRE HENȚ: „Boxul, după cum se știe, este unul dintre cele mai grele sporturi. Ca să se afirme în box, tânărul trebuie să aibă deosebite și, pe deasupra, o totală dăruire. Boxerul începător își petrece multe ore de antrenament în tovărășia saului, a pușcabinului, a corzilor. Pînă își însușește procedeele de luptă elementare și, totodată, esențiale, trece la lupte de muncă asiduă în care pe corpul vîrului boxer curg rîuri de transpirație, în care numai o voință deosebită și o mare dragoste te pot face să te întorci din nou în sala de antrenament. IAR SATISFACTILIE, — MARILE SATISFACTILII, — DACĂ VIN, VIN MULT MAI TIRZIU DECIT ÎN CELELALTE DISCIPLINE SPORTIVE”.

Există și alte cauze pentru care copiii, tinerii în general, ocolește sălile de box? Da! Unii părinți, cei mai mulți, confundă boxul cu bătăia, cu încăierarea. Cum spunea antrenorul PANAITESCU: „Părinții afirmă: „Deci să rămîne bătăie de la altul, mai bine îl bat eu”. Or, acest sport, cu vechime milenară, a atras spre el mari oameni de cultură (mai aproape de vremea noastră: Hemingway, J. Cocteau, Jack London, E. Shaw, M. Gorki, C. Călinescu și alții) care, nu numai că au lăsat nenumărate pagini despre box, dar, unii, l-au și practicat”.

„Boxul are un regulament precis, este un sport care cultivă curajul, îndrăzneala, forța, cal-

itățile morale și de voință, care contribuie la dezvoltarea armonioasă a personalității unui tânăr, sublinia antrenorul emezit ION POPA. Nu toți cei care intră în sala de box și care învață procedeele elementare de luptă vor deveni, în mod obligatoriu, mari boxeri. Dar, practicînd unul dintre cele mai complete sporturi (antrenamentul la box este extrem de folositor dezvoltării fizice generale) tinerii se întăresc, devin mai puternici, cresc sănătoși. În unele țări, boxul face parte din programa școlară de educație fizică și este parte de a aduce, nemulțumiri și necazuri părinților. Pe cînd la noi... Nu numai părinții, dar chiar directorii de școală și, culmea, chiar profesorii de educație fizică se opun practicării boxului”.

Iată și o altă cauză subliniată de antrenorul FIAT: „Spre deosebire de alte sporturi (handbal, volei, baschet, etc.) unde tinerii începători găsesc chiar din prima săptămîna frumusețea sportului respectiv, în se cere diferite stimulente: echipament, abonamente, competiții destinate lor („Cupa școlară”, „Cupa pionierului”) etc., tinerii boxeri începători nu beneficiază de nimic din toate acestea”.

Am enumerat doar cîteva dintre cauzele datorită cărora tinerii se îndepărtează, pe zi ce trece, de acest sport! Aceste cauze pot fi eliminate. În acest sens, participanții la discuții au făcut unele propuneri pe care le-am inclus în capitolul „Ce decide juriul” și de care, sperăm, se va ține seama în viitor.

(VA URMA)

Masă rotundă consemnată de VASILE CĂBULEA și TEODOR POGOCĂNEU

pentru tineret

PREMIERĂ '68

— Sînteți în ultima fază a repetițiilor pentru premiera ansamblului veșii aduce nou față de „Premiera '67”?

— La 15 aprilie vom prezenta, sperăm, premiera „Nestemate băntăne”. După cum sugerează chiar titlul. Specificul spectacolului este folclorul băntănean: românesc, sirbesc, maghiar și german.

— În noul spectacol, predomină partea coregrafică care se bucură de un interes deosebit din partea publicului.

— Spectacolul are forma unui montaj?

— Oarecum. Părțile se înleptă logic între ele, desigur nu pe o așezătoare. De pildă, după un cântec cîmpănesc urmează un dans clobănesc, după o doină băntăneană, un fel de „tafeta”, un punct pregătindu-l pe celălalt, pentru ca spectacolul să nu se disperseze în părți izolate.

— Fezabil instrumentele specifice?

— Desigur. Avem acordată la clarinet și acordeon, iar orchestra este compusă din tamburini, care fac parte din

Interviu cu THEODOR FOALE, regizor artistic la Ansamblul sirb din Timișoara



— Fieșele musicale sînt prelucrări sau sînt originale?

— În majoritatea cazurilor sînt autentice. Imbogățirea liniei melodice nu o facem prin prelucrări, cum greșit obișnuiesc alte ansambluri, ci prin prezentarea autentică a piesei folclorice astfel încît să nu fie afectat conținutul original al lucrărilor.

— Sînteți și regizorul grupului folcloric

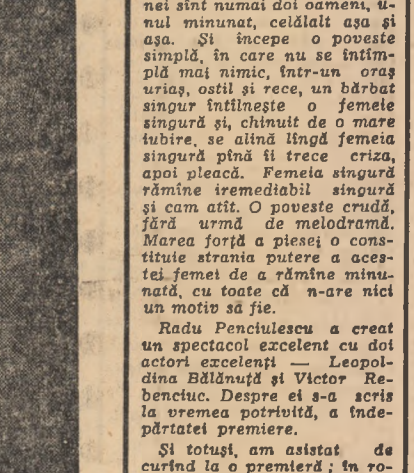
Miercuri 3 aprilie 1968, profesorul Henry Copkin, de la Universitatea de stat din New York a vorbit în fața studenților de la Institutul de Teatru „L. Caragiale” despre tendințe și curente în dramaturgia americană contemporană.



Vizita prof. H. Copkin la I.A.T.C.

La cererea studenților, profesorul Henry Copkin a făcut o descriere însoțită de exemplificări înregistrate pe bandă de magnetofon, din spectacolele stagiuului teatral din New York într-o amplă discuție despre activitatea teatrelor de pe Broadway. Off Broadway. A fost un spectacol regional. Conferința s-a bucurat de un deosebit interes.

Pelicula fotoamatorilor



William Gibson a-a scris o piesă mare, dar a scris una foarte frumoasă, foarte adevărată. În spațiul gol al scenei sînt numai doi oameni, unul minunat, celălalt așa și așa. Și începe o poveste simplă în care nu se întîmplă nimic, într-un oraș uriaș, ostii și rece, un bărbat singur și chinat de o mare iubire, se atîndă la femeia singură pînă îi trece criza, apoi plăcerea. Femeia singură rămîne iremediabil singură și cam atît. O poveste crudă, fără urmă de melodramă. Marea forță a piesei o constituie strania putere a acestor femei de a rămîne minunate în toate ce n-are nici un motiv să fie.

Radu Penulescu a creat un spectacol excelent cu doi actori excelenți — Leopoldina Băldănuș și Victor Rebeniuc. Despre ei s-a scris la vremea potrivită, a îndepărtatei premiere.

Și totuși, am asistat de cînd în o premieră în rolul Gittel — Irina Petrescu.

SPECIALIZAREA

de cunoaștere în specialitate, și tendințe de integrare în științe de graniță, în științe sintetice, în științe care luminează aspecte ale unui sector al realității prin metode împrumutate din alte discipline. Chimia fizică, bacteriologie, cibernetica — sînt exemple bine cunoscute.

Istoria contemporană a științelor nu mai arată că problema este complexă, care cere abordarea simultană prin mijloacele mai multor specialități, nu sînt soluționate prin juxtapunerea rezultatelor, și prin sinteza reciprocă, o contribuție esențială dînd-o oamenii de știință care și-au educat capacitatea de înțelegere a unui cîmp larg de probleme, care deci au avut grijă să-și păstreze un orizont larg. Orizontul larg nu este de dorit numai din considerente estetice. Urmărirea biografiei lui Robert Oppenheimer — sub conducerea căruia s-au finalizat cercetările privind descoperirea energiei nucleare — cititorii va înflinți următoarele cuvinte semnificative ale lui M. Rouze: „Inteligenta sa era prea pătrunsă de aspectele multiple ale oricărui adevăr pentru a se putea angaja vreodată integral pe o anumită cale... Un teoretician genial, un cercetător orientat fără greș într-o anumită direcție, poate că ar fi făcut să se înregistreze progrese admirabile în fizica nucleară, datorită intensității credințelor și mijloacelor materiale pe care statul le punea dîntro-o dată la dispoziția oamenilor de laborator, dar nu era vorba despre așa ceva... Oppenheimer oferea imensul avantaj de a reuși competența cu universalitatea. Nefiind izolat în nici o cercetare particulară el cunoștea în profunzime rezultatele obținute în toate domeniile. Spiritul său lucid îmbrățișa ansamblul cunoștințelor... și întrezărea extinderile și răcorăriile posibile”. Mutatis mutandis, Camil Petrescu (a cărui gândire filozofică nu este după părerea mea încă nici cunoscută, nici valorificată după merit) scria, în 1940: „corpul specialiștilor e o măreață mașină oarbă, dar infailibilă cînd e con-

ducător de un geniu nepecializat... Specializarea reprezintă la integrare în conștient”. Camil Petrescu formula această teză ca filozof al evoluției și al culturii.

Grija pentru largirea orizontului pentru dobîndirea unei perspective — este ceea ce a presedescori nu ni se pare a fi important, sau respectabil. Munca de cercetare în instituții, dacă nu este bine organizată, preschimbă pe lucrătorii științifici în simpla aparatură de înregistrare și exprimare.

Am înflințit chimicii cu rîvănduțoarea lui căruia „utilizarea” e a entropia! Semnata ai numeroase lucrări, nu erau însă în stare să discute semnificative rezultatele lor pe care și înșiși le obținuseră, dar erau apreciați și promovați pentru acuratețea acestora de către conducătorii de colectiv care dă transformaseră în execuții conștințioși ai unor dispoziții de ordin tehnic.

Există uneori după părerea mea un respect aproape mistic pentru specialistul de înaltă calificare — și o lipsă de interes pentru specialistul de larg orizont. Largirea de orizont este suspectată: denotă poate superficialitate, poate tendințe speculative, poate desprindere de concret, cum sublinia Camil Petrescu, tocmai specialistul dacă nu se preocupă de largirea și de elasticizarea orizontului său științific, cultural, politic — devine incapabil să se integreze în concret. Erori politice, etice, dar și științifice — ne surprind la fiecare pas, în istoria științelor studind biografia specialiștilor pe care specialitatea i-a deformat, i-a absorbit, i-a făcut să piardă din vedere ansamblul.

Largirea de orizont nu este a-nacronică, ci, dimpotrivă, de mare actualitate: de actualitate practică și umanistă, nu numai teoretică.

Orizontul larg nu este numai frumos este și util. Specializarea umană fără largirea de orizont este o formă de degradare a personalității, de dezumanizare. Specialistul de competență unilaterală — oricît de folosit ar fi într-o etapă dată a științei, este plind de riscul anchilozării sau al „punctului mort”. El recedează

Șezătorile revistei Ateneu

BACĂU (de la corespondentul nostru).

În multe comune și orașe de pe cuprinsul județelor Bacău, Neamț, Vrancea și Vaslui, amatorii de literatură au avut dese ocazii să se întâlnească cu tineri poeți din cadrul revistei Ateneu. În cadrul ultimei șezători lite-

rare care s-a desfășurat ieri, la casa de cultură din Bacău, au citit din versurile lor poeții Radu Cîrnei, Ovidiu Gărnaru, Mihail Sabîn, Sergiu Adam și alții. Poeții au adus un cald omagiu revoluției de la 1948, eveniment de la a cărui desfășurare aniversăm azi 120 de ani.

DOBROGEA

mere, luminate electric și în focare familii un aparat de radio, mobilă modernă; în sat există baie populară, cîmîn cultural, sală de sport...”

Ca unu a generat aceste înnoiri? — I-am întrebat pe președintele cooperativei agricole din Băldăgești, inginerul Ion Năstăsescu, un argeșan stabilit aici la puțină vreme după ce a terminat facultatea, acum mai bine de zece ani. Și răspunsul a venit simplu, convingător: hărnicia oamenilor, devotamentul și ambiția lor de a salta Băldăgești.

Imagina Dobrogei viitoare este însă alta. Înnumerate, sforurile locuitorilor săi, conștințioși, o cor schimbă, o cor înfrumusețe. Startul e dat. Peste o sută optzeci de mii de hectare vor fi irigați; alte zece de mii de hectare vor fi cîștigate pentru agricultură prin îndiguiri și terasări; prin activitatea de fiecare zi depușă de oameni mai bine pregătiti profesional, cu mai multă experiență, mai stăpîni pe cîntorul lor.

Șezătorile revistei Ateneu

Șezătorile revistei Ateneu

Șezătorile revistei Ateneu

Șezătorile revistei Ateneu

Șezătorile revistei Ateneu

Șezătorile revistei Ateneu

PE SCURT • PE SCURT

• Ieri, la clubul Steaua, a avut loc o festivitate cu prilejul căreia au fost decernate distincții sportive unor jucători ai echipei de handbal Steaua, obținătoare „Cupei campionilor europeni”. A fost acordat titlul de maestru emerit al sportului jucătorului Gheorghe Grui. De asemenea, a fost acordat titlul de maestru al sportului handbalistilor Alexandru Dină și Cristinel Dieter.

• Aseară, în orașul Brăgheș, s-a disputat meciul internațional amical de fotbal dintre echipa Steaua București și formația belgiană F. C. Bruges. Partida s-a încheiat cu scorul de 2-1 (2-0) în favoarea fotbalistilor români. Punctele echipei bucuștene au fost marcate de Voinea și Sorin Avram. Pentru gazde a marcat Valdemarele din lovitură de la 11 metri.

Absențele nemotivate

(Urmare din pag. 1)

poziția sau indispoziția cuiva de a veni la serviciu și a munci conștințioși. Dar experiența atîtor uniități economice unde absențele sînt accidentale dovedesc posibilitatea atingerii unui asemenea obiectiv. Cum? Bineînțeles, printr-o activitate sustinută de a le preveni. Iar în cazurile în care absențele nemotivate apar — în pofida condițiilor preventive — prin aplicarea cu înstrăințare, fără a admite excepții, a legislației în vigoare. O radiografie a absențelor arată că tinerii, deși ocupă o pondere de numai 25 la sută în totalul muncitorilor, numărul absențelor nemotivate la care ei seamănă „deprăturile de autor” se ridică la peste 48 la sută. Ceea ce vorbește de la sine că de substanțială le e prezența în postura cu totul inacceptabilă al absentului nemotivat.

Tovarășii Bădele Militaru, consilier juridic al uzinei ne reamintea faptul cunoscut de atîlci al acolo unde se observă lipsa nemotivată mai mult de trei zile a salariului, consiliul de judecată, conform Decretului 820 din 1958 poate recurge la sancționarea lui prin aplicarea pedepsei cu înșurătorie; mustrare cu averțișment, retrogradarea din funcție sau o durată de cel mult trei luni sau reducerea salariului, îndepărtarea din serviciu prin desfacerea contractului de muncă. În aceeași ordine de idei, cînd se constată că angajatul încalcă în mod sistematic obligațiile sale de muncă — articolul 20, alinat E din Codul Muncii — legea prevede în mod expres sancțiunea disciplinară a desăvîrșirii contractului de muncă. Unitatea respectivă are obligația de a folosi în scopul întăririi disciplinei în producție, prin urmare, în vederea apărării propriilor interese aceste prevederi legale. Cele 17 desfaceri de contracte de muncă efectuate în anul acesta la Uzina de utaj greu, „Progresul Brăilei” ne îndeamnă să credem că și aici se recurge atunci cînd este necesar la acest instrument. Nu ne convinge însă consultarea fișelor de pontaj din secții. Ele dovedesc limpede că deși există încă destui muncitori care și-au făcut un obicei de a lipsi cît vor și cînd vor — exemplu Zeichim cu 30 de zile absențe nemotivate — alții întreprind în căutare de cadere, l-a și angajat. Și iată cum o situație care e dezavantajoasă pentru ambele fabrici, avantajoasă pe cel în cauză: indisciplina.

Este normal să ne gîndim dacă în această situație nu este mai bine să se prevadă măsuri disciplinare de natură să acționeze, preventiv, mai energetic asupra numărului de absențe. Un asemenea efect ar avea, credem, spectrul unor sancțiuni mai severe pentru cei care își fac din prezența la serviciu — îndatorirea elementară a oricărui angajat — obiect de comentariu, în defavoarea producției.

SMARANDA JELESCU

Sesiunea F. S. M.

Vizita în Suedia a tovarășului Ion Gheorghe Maurer

(Urmare din pag. a 1-a)

pat Tage Erlander, primul ministru al Suediei, Torsten Nilsson, ministrul afacerilor externe...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — Trimișii speciali Vasile Chișu și Mihai Matei...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — Trimișii speciali Vasile Chișu și Mihai Matei...

In continuare oaspeții români au vizitat primăria orașului Stockholm...

Tovarășul Ion Gheorghe Maurer s-a întreținut cordial cu consilierii municipali...

meniu economic", a arătat premierul român. „Am ajuns la concluzii comune în ceea ce privește modalitățile de a spori schimburile dintre țările noastre...

Premierul român și persoanele care îl însoțeau au trecut apoi pe malul golfului Saltsjön...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — Trimișii speciali Vasile Chișu și Mihai Matei...

După ce a exprimat mulțumiri guvernului suedez pentru invitația pe care i-a adresat-o...

In continuare, președintele Consiliului de Miniștri Român, Ion Gheorghe Maurer...

Printr-o problemă internațională care există o similitudine între punctele de vedere românești și cele suedeze...

In continuare, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — In prezența președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — In prezența președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România...

Prin urmare, președintele Consiliului de Miniștri, Ion Gheorghe Maurer...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — In prezența președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România...

Semnarea acordului de cooperare economică, industrială și tehnică între România și Suedia

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — In prezența președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — In prezența președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România...

Delegația Marii Adunări Naționale în vizită în R. S. F. Iugoslavia

Delegația Marii Adunări Naționale a Republicii Socialiste România, condusă de tovarășul Ștefan Voitec...

Oaspeții români au fost salutați de Milan Djoković, președintele Skupštinei orășenești...

PE SCURT • PE SCURT

După cum transmite agenția P.A.P., Edward Ochab, președintele Consiliului de Stat al Republicii Populare Polone...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — In prezența președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România...

La „Casa arhitecturală” din capitala Mexicului a fost prezentată, recent, sub auspiciile Institutului Național de Arte Frumoase din Mexic...

In CAPITALA Ciprului a avut loc o conferință a reprezentanților tineretului muncitor din Cipru...



Pe străzile Washingtonului. In timpul tulburărilor cauzate de asasinarea lui Martin Luther King

Funeraliile lui Martin Luther King

ATLANTA 9 (Agerpres). — Marți au avut loc la Atlanta (statul Georgia) funeraliile fostului lider al populației de culoare...

religios, sacral pe corpul neînșufleț al lui King a fost urcat pe o căruță trasă de cățiri...

după aproximativ 50 000 de persoane, s-a îndreptat apoi spre Colegiul „Morehouse”...

Bilanț al tulburărilor rasiale din S. U. A.

După patru zile de tulburări rasiale în cartierele locuite de populația de culoare din aproape toate marile orașe ale S.U.A...

In cursul zilei de luni, situația s-a agravat în mai multe orașe, unde s-au semnalat noi ciocniri violente...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — In prezența președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România...

Cuvîntarea lui A. Dubcek

PRAGA 9 (Agerpres). — La adunarea activului comunistilor din întreprinderile industriale, institutelor de învățământ...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — In prezența președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — In prezența președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România...

Noul guvern cehoslovac a depus jurămîntul

După ce au anunțat agenția C.T.K., noul guvern cehoslovac, în frunte cu Oldrich Cernik...

In fiecare zi în Guatemala s-a înregistrat un atentat, o răpire sau un asasinat politic...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — In prezența președintelui Consiliului de Miniștri al Republicii Socialiste România...

Dincolo de statistici...

● TRAGICELE REALITĂȚI DIN GUATEMALA ● ROLUL CELOR 900 DE COLONEI ● RECRUDESCENȚA TERORISMULUI DE DREAPTA

Montenegro. Un rel deosebit în menținerea climatului de tensiune și la organizațiile teroriste de dreapta...

un alt proiect privind majorarea prețurilor cu 28 la sută pentru produsele de lux...

Mendez Montenegro de a rezolva nenumerabile probleme, contribuția la radicalizarea din în ce mai profundă a populației indiene...

Cuvîntul tovarășului Gheorghe Apostol

MOSCOVA 9 (Agerpres). — Corespondenții noștri N. Cristoloveanu și S. Podină transmit: In cea de-a doua zi a lucrărilor sesiunii extraordinare a Consiliului General al F.S.M. au continuat dezbaterile asupra problemei privind intensificarea și extinderea mișcării internaționale de solidaritate cu lupta dreaptă a poporului vietnamez...

țară și și-au exprimat solidaritatea internaționalistă fierbinte cu lupta dreaptă a poporului vietnamez...

Unirea Generală a Sindicatelor din România sprijină în întregime declarația guvernului Republicii Socialiste România în legătură cu situația din Vietnam...

Poporul nostru și-a exprimat deplina aderență la poziția fermă a Partidului Comunist Român și a guvernului țării noastre...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — Trimișii speciali Vasile Chișu și Mihai Matei...

Poporul nostru și-a exprimat deplina aderență la poziția fermă a Partidului Comunist Român și a guvernului țării noastre...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — Trimișii speciali Vasile Chișu și Mihai Matei...

Poporul nostru și-a exprimat deplina aderență la poziția fermă a Partidului Comunist Român și a guvernului țării noastre...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — Trimișii speciali Vasile Chișu și Mihai Matei...

Poporul nostru și-a exprimat deplina aderență la poziția fermă a Partidului Comunist Român și a guvernului țării noastre...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — Trimișii speciali Vasile Chișu și Mihai Matei...

Poporul nostru și-a exprimat deplina aderență la poziția fermă a Partidului Comunist Român și a guvernului țării noastre...

STOCKHOLM 9 (Agerpres). — Trimișii speciali Vasile Chișu și Mihai Matei...

Poporul nostru și-a exprimat deplina aderență la poziția fermă a Partidului Comunist Român și a guvernului țării noastre...